

ODOTUKSEMME KOHDE — KRISTUSKO

"Maailma on kuin suuri odotushuone, jossa ihmiset istuvat ja odottavat juna, joka heidät lopulta veisi kaivattuun päämäärään, mutta juna ei tule koskaan." — Tällaisen ateistisen ajatuksen sain lukea kerran lehdestä.

Adventti merkitsee saapumista. Mutta mikä saapuu? Yksikö juhla juhlien ketjussa iloittelun pienestä lapsesta, lahjoista, joulupuusta ja herkkine tunnelmineen? Tuskin kristillisesä kirkossa olisi tällaisen takia paria vuosituhatta vietetty odotuksen juhlaa. Kirkkovuoden sanoma on valtava. Kristikunnan odotuksen kohde ei ole pieni lapsi, vaan Valtias, jonka edessä kaikkien polvien pitää notkistua Isän Jumalan kunniaksi.

Jeesus Kristus on luvannut palata. Tuskin mistään asiasta puhutaan Raamatussa niin paljon kuin tästä. Ne lupaukset myös toteutuvat. Jeesus antoi tulemukseltaan selvät merkit, jotka täyttyivät ennen hänen paluutaan. Näitä merkkejä voi jokainen Sanaa tutkien tarkata. Kuluessa kesänä istui kirkkojen kansainvälinen eskatologinen konferenssi Jerusalemissa. Se joutui tosiasioiden edessä antamaan julkilausuman, jossa sanotaan mm.: "Kristus kuoli eilen meidän rikostemme tähden, nousi ylös tänään meidän vanhurskautemme tähden ja tulee viimeistään huomenna takaisin noutamaan omansa." Kuten meidän syntiemme ja syyllisyytemme sovitus on juuri tämän hetken todellisuutta ja kuten meidän vanhurskaudemme on Kristuksessa nyt tosi ja Pyhän Hengen vakuutus sydämillemme siitä, että olemme Jumalan lapsia, on pitävä, samoin on nykyhetken todellisuutta, että Kristus tulee.

Kristityn tehtävänä on kiinnittää ihmisiin inhimillisiin ratkaisuihin ihmisen hyvyteen ja viisauteen pilkan ja häpeän kohteeksi. Aikamme nuoriso taas kohtaa tulevaisuutta. Siihen on hyvä muistaa kaiken Hänen ja rukoillen kutsua Hänen keskeksi odottaa Häntä takaisin ahdistavana tulevaisuuden, tarvitaan muuta — tarvitaan ahdinon keskellä Sanan luotusta Johanneksen tavoin: "Tule, sin. Vain Hänellä on ratkaisu koska me kaikista ponnisteluistamme Jeesus Kristus.

tämän päivän ihmisen ahdistusta huolimatta jätämme sille pe- Kristityt, jotka Herraansa odottaa, joudu häpeään. Hä- seen. Vain Hän antaa meille ih- rinnöksi saasteen, "kolmannen odottaen hoitavat yhteiskunnal- peään joutuvat ne, jotka ovat si, tule synnyttämään oikeata misarvon täydellisenä — Juma- maailman" hirvine ongelmil- lisiä tehtäviään ja auttavat hä- syyttä uskottomat" (Ps. 25:3). rakkautta, tule avaamaan tie lan luomana iisyyssolentona. neen, karneat joukkotuhoaseet, dässä olevaa maailmaa ja jotka Ei niiden, jotka Herra odotta- Taivaallisen Isän luo kirkkau-

Moni odottaa yhteiskunnalle heikommien siveettömyyden ja tahtovat siveellisen saastan kes- vat ja ottavat hänet laskuis- teen. Tule, Herra Jeesus!

ja ihmiskunnalle hyvää huomis- toivottoman pelon. Eivät politi- kelle tuoda Jumalan mielen mu- saan huomioon, todellakaan tar-

*Kansa, joka pimeydessä vaelttaa,
näkee suuren valkeuden*

vitse punastua häpeästä. Hän antaa vastauksen hämääriin kysymyksiin ja pulmiin viisaan ratkaisun.

Ehkä emme aina ole saaneet Herralta sitä apua ja vastausta, jota odotimme. Ehkä olemme erehtyneet laskuissamme. Ehkä Jumalan ratkaisumallit ovat toisenlaiset. Herran odottaminen on vakava asia, joka voi johtaa meidät jopa vaikeaan sisäiseen taisteluun. Ei meitä suinkaan aina johdeta meidän toiveittemme ja odotustemme mukaan. Mutta eihän meille sanotakaan "... joka odottaa Sinun apuasi", vaan "joka odottaa Sinua."

Meidän tulee asettaa koko luottamuksemme Jeesukseen Kristukseen. Ken näin tekee, saa kokea, ettei kristitty odota turhaan. Muuan nuori kirjoitti lehtikeskustelussa vastineen: "Minä olen kristitty. Yksi asia minua lohduttaa: jos ateistit ovat oikeassa, ei kukaan saa sitä tietää. Mutta jos minä, minun veljeni ja sisareni olemme oikeassa, sen tietävät kerran kaikki. Jos voitamme, voimme riemuilla. Jos häviämme — mitäpä häviämme?"

Kristus-kuningasta odottava ei elä hillittömästi. Hän ei voi itsekkäästi hoitaa vain omia etujaan. Hän tietää, että Saapuva vaatii palvelijansa tilille. Lähimmäisen elämä ja oma elämä saavat arvonsa. Sen avulla punnitaan tulevaisuus. Kristuksen tuloa odottava ja odotuksessa elämänsä valvova pääsee Herransa iloon — armosta. — Entä miten käy Kristuksen tulon pilkkaajien. Ilmestyskirja vastaa: "Heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää" (7:17).

Meillä on suuri ja ihmeellinen kuningas, Herra, joka ar- antaa elämälle tar- mahtaa ja antaa elämälle tar- koituksen. Tahdommekin olla Hänen ja rukoillen kutsua Hän- tä Johanneksen tavoin: "Tule, sin. Vain Hänellä on ratkaisu koska me kaikista ponnisteluistamme Jeesus Kristus.

Aulis Karén

PORIN LUTERILAISET SEURAKUNNAT
TOIVOTTAVAT KAIKILLE PORILAISILLE
SIUNATTUA JOULUA JA HYVÄÄ UUTTA VUOTTA

KIRKKO PORISSA

Joululahja Afrikan ja Aasian lapsille

Suomen Lähetysseuran toimesta on useana jouluna seurakuntiin jaettu keräyspusseja, joilla on koottu joululahja lähetystyölle. Tänä vuonna tullaan keräys toteuttamaan jonkin verran aikaisemmasta poikkeavalla tavalla. Käytössä olleen keräyspussin sijasta jaetaan koottavia keräyskotelaita. Lääninhallitukselta on anottu lupaa saada jakaa näitä kotelaita puodottamalla niitä postiluukusta jokaiseen porilaiseen talouteen. Näin toivotaan saatavan kaikki porilaiskodit mukaan tähän lasten hyväksi tapahtuvaan keräysaktioon.

Keräyksen tuotto tullaan käyttämään Afrikan ja Aasian lasten hyväksi Suomen lähetysseuran työntekijä Lounais-Afrikassa, Tansaniassa, Etiopissa, Israelissa, Pakistanissa, Hongkongissa ja Taiwanissa. Suomen Lähetysseuran tätä keräystä esittelevässä kirjelmässä sanotaan, että "varmaan parhaiten voimme olla palvelemissa Herraa, kun teemme lähetyskenttiemme alueella oleville lapsille mahdolliseksi saada sairaanhoitoa ja päästä kouluun ja sitä tietä myös evankeliumin osallisuuteen".

Rakkaus avaa tietä evankeliumille. Tämä on koettu tosiasia monissa lähetysten hoidoksissa olevissa sairaaloissa ja klinikoilla. Koulut antavat mahdollisuuden lukemisen taitoon, ja sitä tietä päästään omistamaan tietoa, jota ilman ihmisen arvoinen elämä tuskin on täysin mahdollista. Lähetys on tässä mielessä saanut olla todelliseksi siunaukseksi monille kansoille ja kansanheimoille. On paljon iloisia antajia.

kuitenkin vielä miljoonia ihmisiä maailmassa, jotka eivät tunnustane edes aakkosia, lukutaidosta puhumattakaan. Evankeliumia ei myöskään julisteta eikä voida lukea läheskään kaikilla maailman kielillä ja kielimurteilla. Tässä suhteessa kristikunnalla on vielä paljon tehtävää. Jokaisen aktiivista mukana olemista tarvitaan. Kysymys ei ole vain joidenkin harvojen asiasta. Tässä, jos missään on tunnettava yhteisvastuu.

Porin seurakunnissa on runsaasti lähetysten ystäviä, mutta vielä ei voida puhua siitä, että kaupunkimme seurakunnat ovat lähetysystävällisiä. Nyt käsillä oleva keräysaktio tahansa muuttaa tilannetta tässä mielessä. Siksi keräyslaatikot, joiden kokoaminen käyttökelvottomiksi on täysin poiseen keräysasuun jo vaatii hiukan vaivannäköä, kohdattavat vastaanottavaa mieltä ja paljon iloisia antajia.

Tarkoitus on, että keräyslippaat palautetaan, mikäli mahdollista, seurakunnan jumalanpalveluksen yhteydessä loppiaisena. Mutta missä tahansa seurakunnan tilaisuudessa loppiaisena jälkeen otetaan lippaita vastaan, ja jokainen seurakunnan työntekijä toimii myös välittäjänä. Toivottavaa on, että keräyslippaat palautetaan omassa seurakunnassa, joskaan ei mitään virhettä tapahdu, jos se kulkeutuu perille jonkun toisen seurakunnan kautta. Pääasia on, että lasten asialla ollaan. Lapsillehan nimenomaan joululahjat kuuluvat ja siitä nyt on kysymys, joululahja Afrikan ja Aasian lapsille. Adventista loppiaiseen toivotaan kaikkien porilaiskotien olevan mukana tässä kaikkein pienimpien elämänosan keventämiseksi tarkoitettussa aktiossa.

Yhteisvastuu-keräys

kiittää

Yhteisvastuu-keräyksen tuotto oli tänä vuonna ennätysmäinen — 1.826.325,22 mk — minkä toteamme iloisina ja kiitollisina. Epileptikkojen ja MS-potilaiden keskuudessa kotimaassa suoritettava työ sekä lähimmäisemme siinä osassa maailmaa, missä henkinen ja aineellinen hätä on suurin, ovat tänä vuonna saaneet osansa siitä arvusta, jota Yhteisvastuu-keräys voi antaa.

Päätoimikunta pitää tämän vuoden hyvää tuottoa luottamuksen ilmauksena ja haluaa lausua lämpimän kiitoksensa lahjoittajille ja kerääjille sekä niille, jotka ovat uhrautuvaisesti osallistuneet keräyksen tiedotus- ja järjestelytoimintaan.

"Ja kun hyvää teemme, älkäämme lannistuko, sillä me saamme ajan tullen niittä, jos emme väsy." (Gal. 6:9)

Helsingissä lokakuun 22 päivänä 1971

Yhteisvastuu-keräyksen päätoimikunnan puolesta

Puheenjohtajat

John Vikström
John Vikström

Esko E. Peltonen
Esko E. Peltonen

Vieno Simonen
Vieno Simonen

Keräysjohtaja

Kauko Vanttinen
Kauko Vanttinen

Tarvitsemme toisiamme

Me ihmiset tarvitsemme toisiamme, samalle tasolle, samoihin on-siamme, olemme luodut elä-gelmiin, yhdellä sanalla sanottuna, mään keskinäisessä yhteydes-rakkautta. Usein vaikeuksiensa-sä, iloksi ja avuksi toisillem-kanssa kamppaileva ihminen tun-me. Mutta kuinka usein käy-tee olevansa yksin. Sen vuoksi mo-kään niin, että haavoitamme ja nesi pelkkä kuunteleminen, ympainamme lähimmäistä, joka märtämys ja tunne siitä, että on jo sisimmässään kantaa ki-joku jolle voi purkaa sydämensä peää vammaa. Emme osaa lu-taakkoja, auttaa selviämään vai-kea niitä kyöneleitä, joita keuksista.

avioerot, vaikea lapsuus, alko-holi, työttömyys, sairaus, ih-ja tarpeen tullen rohkaista alas-misen oma lankeemus, yksinäi-syys tai joku muu elämän paine-tuo mukanaan.

On lukemattomia ihmisiä, per-heen äitejä ja isiä, yksinäisiä mie-hiä ja naisia, lapsia ja nuoria, jot-ka elämän kovien koettelemusten alla ovat masentuneet ja menettä-neet itseluottamuksensa. Monet kulkevat väsyneinä eteenpäin; aja-"Kunniollitakaa kaikkia." Ei sano-tukset kiertävät samaa 'tehää, ta, että vain jotkut elämässä on-mistä saisin jälleen rahaa perhee-nistuneet ansaitsevat kunnioitusta, ni ruokaan, lasten koulumenoihin, vaan kaikki.

lääkkeihin. Lisäksi sairaus ja puu-te kulkevat usein käsi kädessä. Elämän vastoinkäymiset, petty-lä, mihin 'ämä maailma ja sen ko-mykset ja lankeemukset tuovat usein sairauden mukanaan. Ei merkkinsä. Usein vasta pimennois-kestetä elämän painetta, sairastu-sa etsitään todellista apua. Häntä, taan sekä fyysisesti että psyykki-sesti. Siinä lyhyesti tämän päivän keudeksi. Häntä, joka puutteen ja diakonian kenttää.

Mistä apu tilanteeseen? Se on sisäisen ilon ja rikkauten. — Hän kysymys, jonka edessä seisomme on Jeesus Jumalan Poika, joka it-neuvottomina. Meidän pitäisi osa-se alentui kunniasta ja kirkkau-ta todella paneutua ihmisten hä-dasta ihmisen osaan, meidän rin-tään, voidaksemme auttaa heitä nallemme kantamaan syntimme, aineellisesti, henkisesti ja hengel-sairautemme ja elämän taakkam-lisesti. Kuinka hyvä olisikaan, jos me.

yhteiskunta voisi aina tarjota hä-dänalaiselle kunnan asunnon, ruo-kaa, vaatetta, mutta tiedämme, et-tei se ollenkaan aina ole mahdol-lista.

Kärsivän lähimmäisen hätä huu-taa kuitenkin meille, jotka niin helposti haemme omaa mukavuut-tamme ja asetumme toisen yläpuo-lle. Ahdistettu lähimmäinen odot-taa ennen muuta asettumista rin-

Raili Österlund

Uskonmajan joulujuhlaa

Porin seurakunnat ylläpitää miesten asuntola "Uskonma-jaa", jossa on 20 vuodepaikkaa tarkoitettuna lähinnä "ensi-kodiksi" sellaisille miehille, jotka ovat vailla vakinaista asun-toa.

Uskonmaja on myös jouluna "miehitetty" viimeistä vuode-sijaa myöten, mutta vaikka miehille näin voidaankin tarjota siisti ja lämmin asunto, niin erikoisesti jouluna tähän kaikkeen olisi saatava myös kodin tuntua. Aikaisempina vuosina asia on saatu hoidetuksi porilaisten leipuri-, elintarvike-, liha-ym. eri-koisliikkeiden ystävällisellä myötävaikutuksella. Jouluilosta osallisiksi tulleet miehet ovat olleet vilpittömästi kiitollisia ja tahtovat kaikille heitä muistaneille toivottaa

Siunattua Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta

Tarvitsetko kellon,
korun tai lahjaesineen
Kannattaa käydä Laatu-kellossa
Mukavat hinnat mukava palvelu

PORIN
Laatu-kello
KULTA

Yrjönk. 22, puh. 15 292
P. KUORTTI

Ruumien tyhjennykset — viemärikaivojen ja
öljysäiliöiden nopea

Puhdistuspalvelu

15499

Katariinankatu 32

TERVETULO, AHLAINEN

Ahlaislaisia kirkkokahvilla

Tuomittu, mutta armahdettu, koska...

Kauniissa kaupungissamme varsin, että nyt puhutaan juuri näin käy kerran lankaikkisen on paljon taloja. On suuria taloja. On pieniä taloja. Taloja, joissa ihmiset elävät ja ahertavat, kokevat elämänsä ilot ja pettymykset.

On talo talojen joukossa. Kun sinne kuljet, näet milloin kevään helakanvihreän tai syksyn värikylläisen puistikon, tai kohahtaa kenties talviset huurteiset puut. Näet pienet orvokit penkeissään tai krookukset nurmientäissään tai ruusut täyteläiset, kuin elämälle auenneet. Ja jos herkistät kuuloasi, kuulet lintujen liverryksen lehvistöissä. Tie sinne on kaunis ja elävä. Käy taloon myös kivinen katu. Mitä milloinkin kulkenet. Kuin varjia se seisoo kummullaan. Kasvot sinnepäin, missä kaupunkimme sykkii kiihkeimmin.

Käyt luja ja avaat painavan oven. Näet kiviset askelmat edessäsi.

Lujat ja kestävät. Ne kestävät, ehdin jo ajatella mielessäni. Mutta koska ovat kiveä. Vaan ei kivistä ta olin rientänyt ajatuksissani ole niitten sydän, jotka kiviportal- edelle. Kaikkia ei ollut vielä sa- ta nousevat, vaikka niin voisimme erehtyä luulemaankin joskus. Siel- lä se talo seisoo ja täyttää tehtä- vänsä, joka sille on annettu. Kuulinko oikein? Kyllä.

Siellä suorittavat päivätyötänsä he, joille on tehtävä on uskottu. teli. Sinne on mentävä sen, joka on voi yhdessä asiapareiden kans- kutsun saanut, halusi tai ei. On sa panna sivuun. Ne eivät kerta avattava painava ovi, on astuttava kaikkiaan jätä meitä. Niitä on kiviset askelmat, aina tuomioistu- men eteen saakka. Ja kuultava, ajatellessani yhtäkkiä selkeni jo- jos on korvat kuulla.

Joskus sinne joutuu hankin, jol- la ei ole mahdollisuutta kuulla. Siinä seisoo ja katselee. Tietää sen tuomioistuimen edessä. Ja

hänen asiastaan. Mutta mitä puhu- taan? Sitä on kysyttävä rinnalla seisovalta tulkilta. Häntä on us- kottava. Siihen on tyydyttävä. Mi- tä miettineet sinä — hiljaisuus keltä yhä enemmän ovea, jonka ympäriillään? Ja tulkki ainakin eteen polkusi päättyy. Kuljettava yrittää parastaan. Tulkiten kum- minkin vain oleellisimman, ettei sekaannuksia tulisi. Lakiteksti on la "Kaikki on avointa ja paljastet- monisanaista, tilanne epätavall- tua Hänen edessään, jolle meidän nen. Ja onhan asiat jo perusteelli- on tehtävä tili", niin kuin Raa- sesti selvitelty edeltäneessä kuu- mattu sanoo. Siellä sielunviholli- lustelussa. Monesti tulkista tun- nen seisoo syyttäjänä ja vaatii tuukin, 'kuin olisi kysymys omasta rangiastusta. Oma sydäntäkin tietää asiasta. Jos tuomitaan, niin siinä paljossa rikkoneensa. Ja oikeus seisotaan tuomittuna, jos armah- tuomitsee lain mukaan. Mikä detaan, niin armahdettuna, jos avuttomuus? Mutta jos olemme asian voittaneena, niin sellaisena hankkineet asianajajan. Hän vas- taan. Hän on ottanut asian hoitaak- seen. Hän puhuu puolestamme. Voi käydä niin, että tuomion si- jasta meidät armahdetaan.

Päivänä muutamana "meidät" tuomittiin. Siinä seisomme ja kuuntelimme. Vai sanoisinko, kuuntelin. "Oikeus on tutkinut asian ja harkittuun päättänyt tuomita... "Näinkö siis sittenkin",

Kotiin palattua tuo asia askar- he, joille on tehtävä on uskottu. teli. Sinne on mentävä sen, joka on voi yhdessä asiapareiden kans- kutsun saanut, halusi tai ei. On sa panna sivuun. Ne eivät kerta avattava painava ovi, on astuttava kaikkiaan jätä meitä. Niitä on kiviset askelmat, aina tuomioistu- men eteen saakka. Ja kuultava, ajatellessani yhtäkkiä selkeni jo- jos on korvat kuulla.

Joskus sinne joutuu hankin, jol- la ei ole mahdollisuutta kuulla. Siinä seisoo ja katselee. Tietää sen tuomioistuimen edessä. Ja

hänen asiastaan. Mutta mitä puhu- taan? Sitä on kysyttävä rinnalla seisovalta tulkilta. Häntä on us- kottava. Siihen on tyydyttävä. Mi- tä miettineet sinä — hiljaisuus keltä yhä enemmän ovea, jonka ympäriillään? Ja tulkki ainakin eteen polkusi päättyy. Kuljettava yrittää parastaan. Tulkiten kum- minkin vain oleellisimman, ettei sekaannuksia tulisi. Lakiteksti on la "Kaikki on avointa ja paljastet- monisanaista, tilanne epätavall- tua Hänen edessään, jolle meidän nen. Ja onhan asiat jo perusteelli- on tehtävä tili", niin kuin Raa- sesti selvitelty edeltäneessä kuu- mattu sanoo. Siellä sielunviholli- lustelussa. Monesti tulkista tun- nen seisoo syyttäjänä ja vaatii tuukin, 'kuin olisi kysymys omasta rangiastusta. Oma sydäntäkin tietää asiasta. Jos tuomitaan, niin siinä paljossa rikkoneensa. Ja oikeus seisotaan tuomittuna, jos armah- tuomitsee lain mukaan. Mikä detaan, niin armahdettuna, jos avuttomuus? Mutta jos olemme asian voittaneena, niin sellaisena hankkineet asianajajan. Hän vas- taan. Hän on ottanut asian hoitaak- seen. Hän puhuu puolestamme. Voi käydä niin, että tuomion si- jasta meidät armahdetaan.

Jeesus on tullut asianajajaksem- me. Raamattu kertoo, että "Hän on välimies ja Puolustaja, ihmisten ja Jumalan välillä. Ja jos Hän saa asiamme hoitaakseen, Hän hankkii meille vapauden. Hänen palkkionsa ei mene meidän eikä valtion varoista. Sitä ei ollenkaan makseta kullalla eikä hopealla. Hintana on Hänen kallis verensä. Mutta juuri tästä syystä Hänellä on täydet valtuudet puhua puolestamme. Oikeammin: "Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi." Mutta ystävä, muista, että on liian myöhäistä istunto- päivänä alkaa etsiä asianajajaa. Siksi: "Kiiruhda rakkaan Jeesuk- sen luo."

Jeesus on tullut asianajajaksem- me. Raamattu kertoo, että "Hän on välimies ja Puolustaja, ihmisten ja Jumalan välillä. Ja jos Hän saa asiamme hoitaakseen, Hän hankkii meille vapauden. Hänen palkkionsa ei mene meidän eikä valtion varoista. Sitä ei ollenkaan makseta kullalla eikä hopealla. Hintana on Hänen kallis verensä. Mutta juuri tästä syystä Hänellä on täydet valtuudet puhua puolestamme. Oikeammin: "Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi." Mutta ystävä, muista, että on liian myöhäistä istunto- päivänä alkaa etsiä asianajajaa. Siksi: "Kiiruhda rakkaan Jeesuk- sen luo."

Jeesus on tullut asianajajaksem- me. Raamattu kertoo, että "Hän on välimies ja Puolustaja, ihmisten ja Jumalan välillä. Ja jos Hän saa asiamme hoitaakseen, Hän hankkii meille vapauden. Hänen palkkionsa ei mene meidän eikä valtion varoista. Sitä ei ollenkaan makseta kullalla eikä hopealla. Hintana on Hänen kallis verensä. Mutta juuri tästä syystä Hänellä on täydet valtuudet puhua puolestamme. Oikeammin: "Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi." Mutta ystävä, muista, että on liian myöhäistä istunto- päivänä alkaa etsiä asianajajaa. Siksi: "Kiiruhda rakkaan Jeesuk- sen luo."

Jeesus on tullut asianajajaksem- me. Raamattu kertoo, että "Hän on välimies ja Puolustaja, ihmisten ja Jumalan välillä. Ja jos Hän saa asiamme hoitaakseen, Hän hankkii meille vapauden. Hänen palkkionsa ei mene meidän eikä valtion varoista. Sitä ei ollenkaan makseta kullalla eikä hopealla. Hintana on Hänen kallis verensä. Mutta juuri tästä syystä Hänellä on täydet valtuudet puhua puolestamme. Oikeammin: "Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi." Mutta ystävä, muista, että on liian myöhäistä istunto- päivänä alkaa etsiä asianajajaa. Siksi: "Kiiruhda rakkaan Jeesuk- sen luo."

Jeesus on tullut asianajajaksem- me. Raamattu kertoo, että "Hän on välimies ja Puolustaja, ihmisten ja Jumalan välillä. Ja jos Hän saa asiamme hoitaakseen, Hän hankkii meille vapauden. Hänen palkkionsa ei mene meidän eikä valtion varoista. Sitä ei ollenkaan makseta kullalla eikä hopealla. Hintana on Hänen kallis verensä. Mutta juuri tästä syystä Hänellä on täydet valtuudet puhua puolestamme. Oikeammin: "Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi." Mutta ystävä, muista, että on liian myöhäistä istunto- päivänä alkaa etsiä asianajajaa. Siksi: "Kiiruhda rakkaan Jeesuk- sen luo."

Jeesus on tullut asianajajaksem- me. Raamattu kertoo, että "Hän on välimies ja Puolustaja, ihmisten ja Jumalan välillä. Ja jos Hän saa asiamme hoitaakseen, Hän hankkii meille vapauden. Hänen palkkionsa ei mene meidän eikä valtion varoista. Sitä ei ollenkaan makseta kullalla eikä hopealla. Hintana on Hänen kallis verensä. Mutta juuri tästä syystä Hänellä on täydet valtuudet puhua puolestamme. Oikeammin: "Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi." Mutta ystävä, muista, että on liian myöhäistä istunto- päivänä alkaa etsiä asianajajaa. Siksi: "Kiiruhda rakkaan Jeesuk- sen luo."

Jeesus on tullut asianajajaksem- me. Raamattu kertoo, että "Hän on välimies ja Puolustaja, ihmisten ja Jumalan välillä. Ja jos Hän saa asiamme hoitaakseen, Hän hankkii meille vapauden. Hänen palkkionsa ei mene meidän eikä valtion varoista. Sitä ei ollenkaan makseta kullalla eikä hopealla. Hintana on Hänen kallis verensä. Mutta juuri tästä syystä Hänellä on täydet valtuudet puhua puolestamme. Oikeammin: "Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi." Mutta ystävä, muista, että on liian myöhäistä istunto- päivänä alkaa etsiä asianajajaa. Siksi: "Kiiruhda rakkaan Jeesuk- sen luo."

Jeesus on tullut asianajajaksem- me. Raamattu kertoo, että "Hän on välimies ja Puolustaja, ihmisten ja Jumalan välillä. Ja jos Hän saa asiamme hoitaakseen, Hän hankkii meille vapauden. Hänen palkkionsa ei mene meidän eikä valtion varoista. Sitä ei ollenkaan makseta kullalla eikä hopealla. Hintana on Hänen kallis verensä. Mutta juuri tästä syystä Hänellä on täydet valtuudet puhua puolestamme. Oikeammin: "Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi." Mutta ystävä, muista, että on liian myöhäistä istunto- päivänä alkaa etsiä asianajajaa. Siksi: "Kiiruhda rakkaan Jeesuk- sen luo."

Tuleva vuodenvaihte on Ah- laisten historiassa merkittävä rajakohta: silloin nim. tästä Pohjanlahden kauniista meren- rantapitäjästä tulee osa suurta Porin kaupunkia. Samalla Ah- laisten evankelis-luterilainen seurakunta liittyy kuudentena jäsenenä Porin seurakuntien ta- lousyhteisöön jatkaakseen edel- leen — kuten muutkin Porin seurakunnat — hengellistä elä- määnsä suhteellisen itsenäise- nä.

Piakkoin toteutuvan alueli- toksen Ahlaisissa aiheuttamista tunnelmista ja mietteistä paki- noi — ja puhuu vakavaankin tyyliin — seuraavassa seura- kunnan kirkkoherra Iikka Sil- vola:

Me ahlaislaiset taidamme ol- la vähän ylpeitä omistaessam- me ensi vuoden alusta alkaen Porin kauneimman kirkon? — Niin on väitetty! (Voitte tulla sen muuten toteamaankin. Kello 9.00 lähtee sunnuntaisin linja-auto Ahlasiin, ja takai- sin pääsee jumalanpalveluksen jälkeen klo 11.45). Muullakin tavalla olemme halunneet kau- nistaa itseämme ennen tulevaa "liittoamme". Olemmehan kai sitten Porin suurin seurakun- ta alueellisesti ja aakkosissa- kin ensimmäinen. Kautta vuo- sisatojen on meillä ollut halu kasvaa. Karvaasti vieläkin muistelemme Porin kovaa vas- tustusta vuoden 1744 valtio- päivillä, jolloin haluttiin Ah- laisten seudulle perustaa kauppala. Vihdoinkin olemme nyt pääsemässä sovintoon.

Entä keskusrekisteri?

Kirkollinen verodyrimme siis piakkoin laskee puolella pennillä. Sekin on toisille ilon aiheena. Emme kuitenkaan ymmärrä, että eräät "Porin herroista" yhä vastustavat keskusrekisteriä. Asianajat ovat jo vuosikausia puhuneet virkatodistusten saamisen

hankaluudesta siellä Porissa. Me ahlaislaiset tunnemme sen vielä hankalampana. Kaikilta kyliltämme on jonkinlaiset yh- teudet Porin, mutta lähdepi esim. 20 kilometrin päästä Lampaluodosta ensiksi Porin. Sieltä jatkat 30 km Ahlasiin ja saat ehkä sen markan mak- savan virkatodistuksesta. Odot- telet linja-autoa ja vihdoon il- lan suussa palaat takaisin hal- liksi tullut todistus matkas- asi. Porissa et ehtinyt ostok- sia tehdä, kaupat menivät jo kiinni! Samat hankaluudet ovat muilta kyliltämme. Kes- kikaupungilla ovat tärkeim- mät virastot ja liikkeet. Sinne pitäisi keskittää myös seura- kuntien todistuspalvelu. Luu- lenpa, että samoissa mietteis- sä ovat useimmat muutkin Po- rin "maaseutukylät".

Seurakuntamme vdestö on vanhempaa väkeä, koska n. 10 % siitä on yli 70-vuotiaita. Vaikka meillä ei ole diakonis- saa, olemme tahtoneet heitä eri työmuodoin palvella. Nyt on erityisesti myös nuoriso sy- dämellämme.

Ja tärkeintä kuitenkin

Kaikkein tärkein asia kat- kissa järjestelyissä on kuiten- kin se, että saataisiin viedä sa- nomaa Jeesuksen veren ar- mosta tämän ajan kansalle. Valoisalla mielellä katselem- mekin eteenpäin tietden Po- riin liittymisen vain paranta- van mahdollisuuttamme evan- geliumin asiassa. Synkät pil- vet ovat tosin nousemassa kansamme taivaalle, mutta ne kertovat myös Herramme Jee- suksen toisen tulemisen lähes- tymisestä. Se on vapautuksen hetki Jumalan kansalle. On turvallista elää Jeesuksen ve- ren suojassa. Siksi olkoon "meidän kaikkien porilaisten" tunnussanana "Deus protector noster — Jumala meidän suo- jelijamme".

Iikka Silvola

Ahlsten kirkko.

Kukka juhlan kaunistaa!

Aina ajankohtaisia kukkia kotiin ja ystäville. Ammattitaitoinen henkilökuntamme on takeena kau- niista kukkalaitteista ja -asetelmista.

Keskuskartanon myymälämme avoinna pyhisin ja arkisin klo 20:een.

Vesän Kukka

Yrjönk. 4, puh. 16 601, 16 602

Rautatiepuistik. 2, puh. 16 603 (Keskuskartano)

Elvi Hokkanen
aistivallisten diakonissa

Virkaanasettajaiset Keski-Porissa

Marraskuun 6. päivänä vihki arkkipiispa **Martti Simojoki** Keski-Porin seurakunnan ylipaimenen virkaan **Kirkkoherra Aulis Karénin**, joka tähän tehtävään valittuna jo 1. 6. 71 lähtien on hoitanut ko. virkaa. Seurakuntalaiset olivat koontuneet kirkkojuhlaansa kiitettävää harrastusta osoittaen ja täyttivät suuren temppelin istuinsijat melkein viimeistä paikkaa myöten. Virkaanasettajaisissa avustivat arkkipiispa asessori **Voitto Vuola**, lääninrovasti **Väinö V. Vaarano** ja **Urho Siro**, rovasti **Matti A. Mustonen** sekä pastorit **Paavo Tarna** ja **Jaakko Kenttä**. Notaarina toimi rovasti **Erkki Hilke**.

Arkkipiispan virkaanasettamispuheen sanomaa:

Efesolaiskirjeen sanoihin "Ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä" nojautuen arkkipiispa Simojoki puheessaan mm. sanoi:

— Ensinnäkin on muistettava niinkuin me kuulumme, että yhden, pyhän kristillisen seurakunnan täytyy kaikkina aikoina olla ja pysyä voimassa. On vaarallista, jos me tämän unohdamme tai alamme sitä epäillä. Pelkomieliala ja masennus eivät milloinkaan johda oikeisiin ratkaisuihin. Ei ole mikään todistus korkeammalle asteelle kehittyneestä hengellisyydestä, jos ihmismieliin kylvetään pelkoa, ja epäilyä ja uhkailemalla ihmisiä koetetaan alistaa jonkinlaiseen hengelliseen joukkokuriin. Jumala ei ole antanut meille peluruuden henkeä, ei pelon vallasta toimia, vaan Jumala on antanut meille voiman ja raittiuden ja hillitseväisyyden hengen. Sellainen hengellisyys, joka ilmenee sen työn halventamisena, mitä toiset tekevät Herran Jeesuksen nimesissä, se paljastaa oman laatunsa, mistä se todellisuudessa on. Muistautumme, että yhden pyhän kristillisen seurakunnan täytyy kaikkina aikoina olla ja pysyä voimassa. Jumala itse vastaa siitä. Tätä me emme saa synkimpinäkään hetkinä epäillä. On olemassa Jumalan kansa, Jumalan seurakunta, ja siitä ei mikään kukista.

Notaarin luettua virkaan asetettavan valtakirjan ja avustavien pappien raamatunlauseensa arkkipiispa asetti kirkkoherra Karénin virkaan ja toivotti hänelle siunausta hänen vastuullisessa työssään sanoen mm:

— Rakkaat kristityt Porin kirkossa, muistakaamme, että riskille tie vapaa on. Se on vaivaksiin kylvetään pelkoa, ja epäilyä ja uhkailemalla ihmisiä koetetaan alistaa jonkinlaiseen hengelliseen joukkokuriin. Jumala ei ole antanut meille peluruuden henkeä, ei pelon vallasta toimia, vaan Jumala on antanut meille voiman ja raittiuden ja hillitseväisyyden hengen. Sellainen hengellisyys, joka ilmenee sen työn halventamisena, mitä toiset tekevät Herran Jeesuksen nimesissä, se paljastaa oman laatunsa, mistä se todellisuudessa on. Muistautumme, että yhden pyhän kristillisen seurakunnan täytyy kaikkina aikoina olla ja pysyä voimassa. Jumala itse vastaa siitä. Tätä me emme saa synkimpinäkään hetkinä epäillä. On olemassa Jumalan kansa, Jumalan seurakunta, ja siitä ei mikään kukista.

Teillä on tilaisuus saada loistavia **LUXUS-ATELJEE-HAAKUJIA** Varannette ajan ystävällisesti **METRO-KUVA** VARI-STUDIO Pohjois-Kauppatori 3 Pori

Kangasniemen Puutarha

on valmistettu teille, jotka Jumalan voimasta varjellutte pelastukseen.

Virkaan asettamista seuraneessa jumalanpalveluksessa oli kirkkoherra Karénin saarnan johdantona Luukkaan evankeliumin 6. luvun jakeitten 20—26 sanoma. Siihen nojautuen kirkkoherra Karénin mm. sanoi:

— Olemme viettämässä pyhäinpäivää. Sen kohteena ovat kautta aikojen olleet pyhimykset ja marttyyrit. Protestanttisen kirkossa vietämme päivää Kristittyjen vainajien muistoksi. Mutta vaikka pyhäinpäivä näin luo katseemme historiaan, ei tämän hetkinen seurakunta voi jäädä pelkästään menneitä muistelemaan. Onhan kysymys siitä, miten me tulimme pyhäiksi, Jumalalle erotetuiksi, miten me tämän ajan kilvoitteleva seurakuntaväki saisimme osaksemme armosta vanhurskaan ylösnousemuksen ja näin liittyisimme ketjuksi tähän pyhien saattoon. Siihen ei riitä, että on joskus kastettu Jumalan lapseksi, käyty rippikoulua ja osallistutaa juhliina jumalanpalvelukseen ja maksetaan kuulumisesta seurakunnan rekisteriin sadannes verotettavasta tulosta. Pyhien osan tavoittelu on jotakin paljon enemmän.

Siitä, kuinka vakavasta asiasta on kysymys, antavat viitteen päälle omistettu Jeesuksen omat sanat. Ne korostavat jyrkästi sitä kahtiajakoa, minkä Jeesus suorittaa vuorisaaressa avaussanoissa. On kaksi ihmisryhmää. Toiset ovat köyhiä, nälkäisiä, murheellisia ja vihattuja. Toiset taas kiitettuja. Ensin mainittuja Jeesus tervehti ominaan, Jumalan ihmisinä, jälkimmäisille hän huutaa pettymyksen äänellä: Voi teitä, te jätätte Jumalan valtakunnan ulkopuolelle.

Virkaanasettamistilaisuuden aluksi dir. mus. Erkki Kalijärvi esitti urkusoolona Bachin Preludin ja päätössoittona Widorin Toccatan. Seurakunnan kirkkokuoro puolestaan lauloi kanttori Aarne Virtasen johdolla Heikki Klemetin kuorohymnin "Ah, Jeesus, aarre armahin" ja Raito Ruskeapään sävelmän "Ei laulamasta lakkaa".

Uusi asessori hiippakuntaamme

Vuoden alusta astuu tehtäväänsä vasta valittu Turun arkkihiippakunnan jumaluusoppinut asessori, teologian tohtori, Ulvilan seurakunnan kappalainen **Heikki Huhtala**. Hän on syntynyt Laviassa 11. 5. 1931, mutta muuttanut sieltä jo seuraavana vuonna Ulvilaan. Ylioppilaaksi hän valmistui Porin lyseosta ja suoritti teologian kandidaatin tutkinnon Helsingin yliopistossa 1954. Teologian lisensiaatiksi Huhtala tuli 1961 ja tohtoriksi hän väitteli kuluvan vuoden aikana.

Kirkkosanomien esitti tulevan asessorin vastattavaksi muuttaman kysymyksen.

Mitä tehtäviä jumaluusoppineen asessorin on hoidettava?

Osallistun ensinnäkin tuomiokapitulin istuntoihin ja valmistelen sieltä saamani "kotitilakset", kuten virkoja hakeneiden vakinaisten pappien ja kanttoriurkuriin ehdollepanot. Osallistun lisäksi Satakunnassa toimeenpan-taviin piispantarkastuksiin ja kuulumisten pappisviikkimystiä pyytäneitä ja pastoraalitutkintoa suorittavia pappeja ja saarnalupaa anoneita maallikkoina.

Erityistehtävänäni on huolehtia hiippakunnan pyhäkoulu-, päiväkerho- ja nuorisotyöstä. Oletteko tyytyväinen tähän tehtävien jakoon?

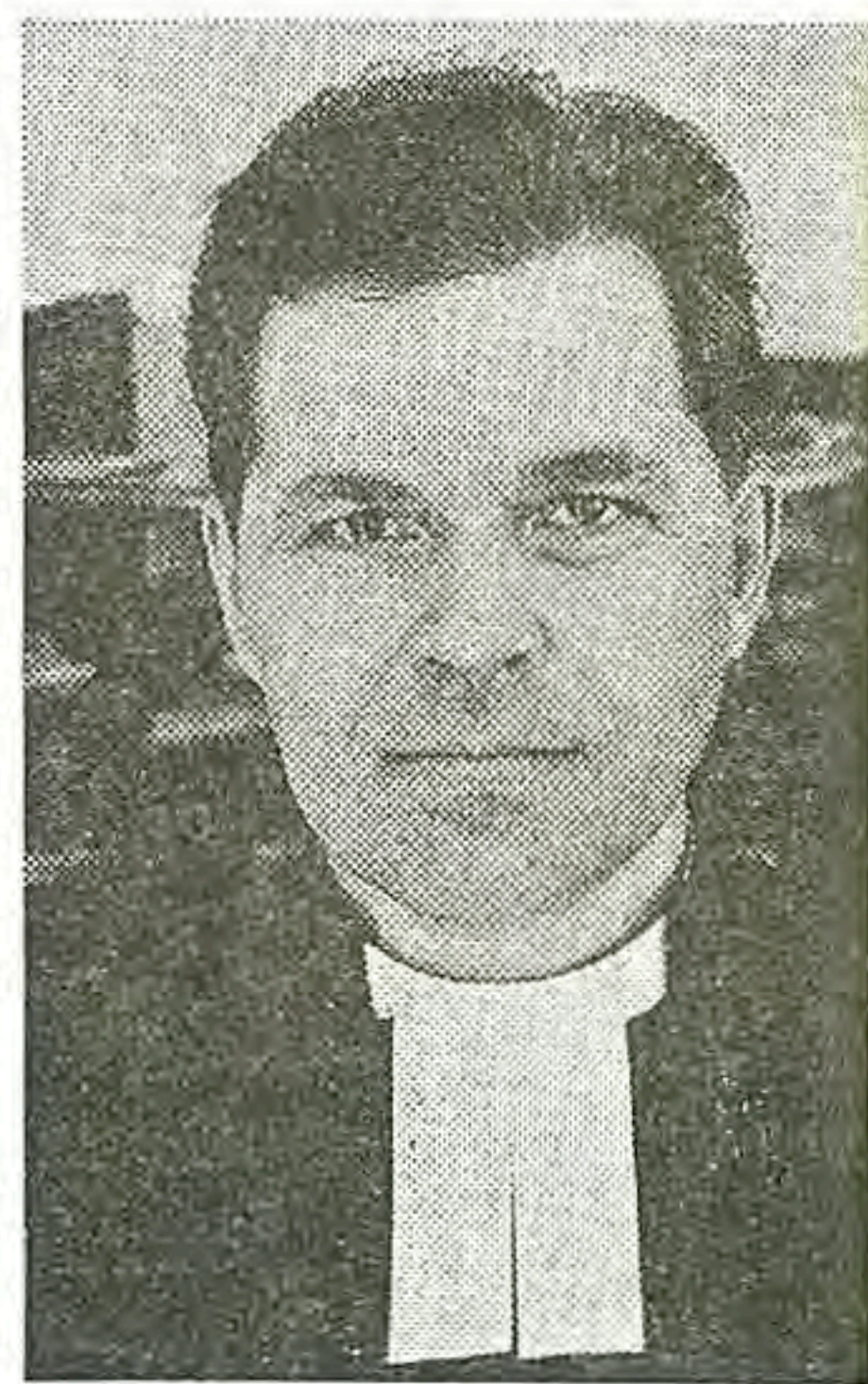
Nykyisessä kappalaisen virassani olen päässyt varsin paljon osallistumaan näihin toimintamuotoihin ja elämään mukana niissä ongelmassa, jotka käytännön kenttätöissä koetaan vaikeina. Toivon, että voin käyttää havaintojani lapsi- ja nuorisotyön parhaaksi myös hiippakunnan puitteissa.

Olette ollut mukana päiväkerho-toiminnan suunnittelussa Ulvilan ulkopuolellakin. Minkä seikan selvittely on mielestänne kiireellisin kysymys päiväkerhotyössä?

Ainakin yksi tärkeimpiä ja kiireellisimpiä on ohjaajien tehostetun jatkokoulutuksen aikaansaaminen. Suurimmassa keskuksissa asia lienee hoidettu jo nykyisin, mutta pienempien seurakuntien on mahdollista toimia vain yhteistoiminnassa. Tilannetta helpottaisi huomattavasti sekä syys- että kevättöimintakauden alussa järjestettävät koulutus-päivät.

Mitä pidätte kirkon tärkeimpänä tehtävänä tällä vuosikymmenellä?

Tuntuu ehkä pelkältä fraasilla sanoa, että keskeisin tehtävä on tälläkin hetkellä evankeliumin

esillä pitäminen, mutta korostaisin sitä joka tapauksessa. Tosin kirkossakäytien määrä on vähentynyt, mutta meidän on muistettava, että ne, jotka tulevat kirkkoon, tulevat sinne nimenomaan kuulla kseen evankeliumia julistettavan. Toinen, mitä haluaisi korostaa, on Herran paluun muistaminen ja tuntuu joskus siltä, että kuulumme useinkin ovat siitä kiinnostuneempia kuin osamme odottaakaan.

Nykyisin puhutaan paljon kirkon korkeista palkkoista. Voitteko kertoa, mitä tämä "assessorius" taloudellisesti teille merkitsee elsuomeksi sanoen, paljonko saatte palkkaa tästä sivutoimestanne?

No, ei tässä hommassa rikasta maan päse. Palkka on reilut 20 mk kuussa. Kun matkat maksetaan linja-autotaksan mukaisesti, mutta käytännössä on kiirellisten vuoksi palkko käytetty omaa autoa, niin eipä siitä taida paljon kateen jäädä.

Parhaillaan on menossa kirkon liskokous, jossa olette hiippakunnan edustajana mukana. Mitä mieltä olette julkisuudessa melkoista keskustelua herättäneestä kirkollisten juhlapyhien siirtämisestä?

Mielestäni ei ole olemassa mitään teologisia tai raamatullisia sen paremmin kuin järjestyksellisiä olla suostumatta työmarkkinajärjestöjen esityksiin. Niiden hyväksyminen olisi kristillisen ratkaisu.

Lyhyt, mutta antoisa keskustelu tuokio oli päättynyt. — Kirkkosanomien saa toivottaa tulevalle asessorille Jumalan siunausta hänen tärkeässä tehtävässään.

Rantasen HAUTAUSTOIMISTO PORI, ITÄPUISTO 12 PUH. 12707

Kulha-MYLLY

Puh. 12 707 Itäpuisto 12 Puh. 16 707

Puutavaraa ja rakennuslevyjä ym. edullisesti

Raumantien Puu

Puh. 16 545 ja 16 543

PERE

Yrjönk. 8 ja Gallen-Kallelank. 1

PORIN auto JA TRAKTORI

SEURAKUNTIEN KOULUTUSSIIHTEERI — TARVITAANKO HÄNTÄ?

Porin seurakuntien kirkkovaltuuston kokouksessa 28.9.71 jätti valtuutettu, lehtori Rauni Rautavuori aloitteen, jossa hän esitti koulutussiihteerin viran perustamista seurakuntien vapaaehtoisen työvoiman valmentamiseksi erilaisia tehtäviä varten.

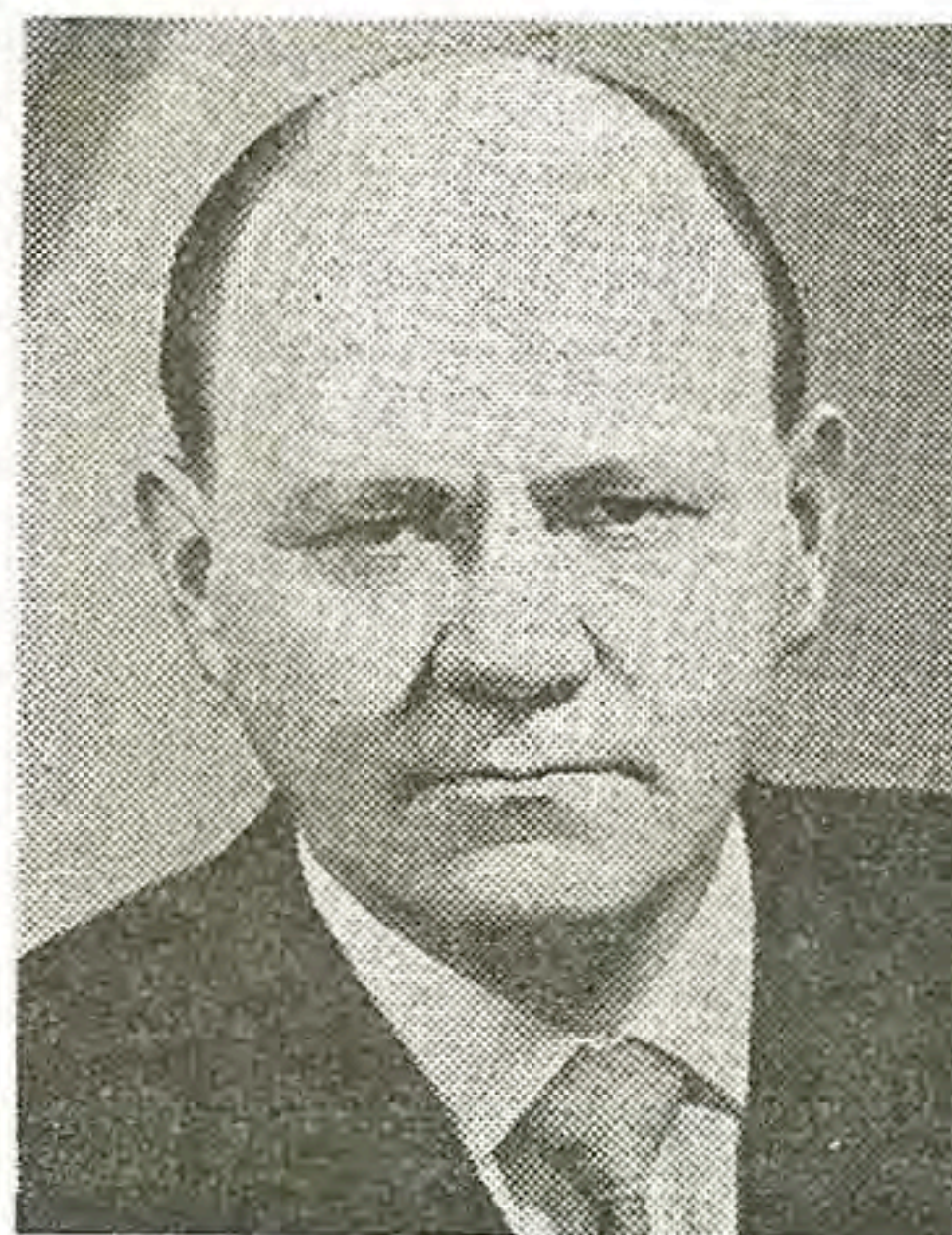
Maallikkojen koulutuskysymys on silloin tällöin otettu esille kaikkienkin Porin seurakuntien kirkkoneuvostojen kokouksissa ja varmaan muuallakin — sillä eloa on paljon ja työntekijöitä vähän. Totuus on, ettei "tavallinen kirkossakäviä" suuriakaan tiedä seurakun-

taelämän rakenteesta ja sen moninaisista työmuodoista; sel- laiset seurakuntaelämän johtoportaisiin kuuluvat "elimet" kuin kirkkohallintokunta, kirkkovaltuusto ja kirkkoneuvostot sekä niiden työkenttä ovat hä- nelle ja hänen kaltaisilleen mel- koisen vieraita asioita. Puhu- mattakaan monista "vähäisem- mistä" työmuodoista.

Epäilemättömästi kuitenkin on, että noiden "maan hiljaisten" joukossa on niitäkin, joille ei pelkkä vastaanottajan osa riitä, vaan jotka halustakin tahtoisi- vat siirtyä seurakuntaelämän aktiivisten työntekijöiden rinta-

maan. Heille seurakuntien pitäi- si voida tarjota auttavan kä- tensä, tehdä jotakin heidän opastamiseksi työmuodon pa- riin, mikä mahdollisille haluk- kaille on sopivin. Ei riitä, että saarnatuoleista ja puhujako- rokkeilta vain julistetaan: tul- kaa ja tehkää. Kaikki eivät pys- ty kaikkeen — opettamalla- kaan, mutta monet pystyvät jo- honkin, jos heille lisäksi ane- taan asianmukaista ohjausta.

Seuraavassa Porin seurakun- tien kirkkoherroilta ja kirkko- valtuuston varapuheenjohtajal- ta, rehtori Pauli Happonen ta- asiasta pyydetty lausunnot:

Pauli Happonen:

Kirkon piirissä on paljon puhut- tu maallikoiden aktivoimisesta seurakunnalliseen toimintaan. Kuitenkin on hyvin vähän tehty tämän asian hyväksi. Siksi on tyy- dytyksellä tervetullut aloitetta, joka tehtiin kirkkovaltuuston ko- kouksessa. Aloitehan koski koulu- tussiihteerin viran perustamista Porin seurakuntayhteisöön. Sii-hteerin tehtävänä olisi lähinnä maallikoiden kouluttaminen seu- rakuntaelämän eri tehtäviin.

Monilla seurakuntalaisilla olisi varmaan halua ja aikaakin antaa oma panoksensa seurakuntatyön kentällä, mutta hyvin monet ha- lukkaistakin tuntevat itsensä tai- tamattomiksi tähän työhön. Kaiva- taan siis ohjausta ja opastusta, jotta maallikot voisivat siinä mää- rin osallistua työhön, että sillä ol- si jotain merkitystä. Porin suuris- sa seurakunnissa on pappistyyvoi- ma riittämätön, ja siksi olisi maallikoiden tuoma apu seurakun- tatyöhön tervetullut.

Tuntuu kuitenkin siltä, että yk- sistään maallikoiden koulutusteh- tävää varten ei virkaa kannata pe- rustaa. Seurakunnissa on kuiten- kin tällaiselle henkilölle muitakin sopivia tehtäviä. Hän voisi seura- kuntayhteisön puitteissa järjestää myös seurakuntien eriasteisten työntekijöiden jatko- ja täydennys- koulutuksen. Uskoisin, että koulu- tussiihteerin saataisiin täystyöllisek- si näin suuressa seurakuntayhtei- sössä, ja siksi olisi toivottavaa, et- tä viran perustamiselle löytyisi ta- loudelliset mahdollisuudet.

toi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen... ettem- me enää olisi alaikäisiä, jotka aje- lehtivät ja joita viskellään kaikis- sa opintuulissa ja ihmisten arpa- pelissä ja eksytysten kavalissa juo- nissa...

Tietoista aikuiskasvatusta on seurakunnassamme toistai- seksi ollut vähän. Tällaisen toiminnan tehostaminen on erittäin tarpeellista. Pieni as- kel tähän suuntaan on seura- kunnassamme otettu, kun tä- nä syksynä aloitettiin "seura- kuntakoulu." Se kokoontuu kerran kuukaudessa ja on tar- koitettu kaikille asiasta kiin- nostuneille, mutta erityisesti toivotaan seurakunnan luotta- mushenkilöiden ja vapaaeh- toisten työntekijöiden ja eri toimikuntien jäsenten kiinnos- tavan asiasta. Seurakuntakou- lussa käsitellään Raamatun pohjalta lähtien seurakunnan olemusta ja tehtäviä ja sen eri työaloja.

**Torsti Kanerva
Porin Teljä:**

Seurakuntakoulu on, jos niin tahtoisi sanoa, jo vanha perinne eräissä suuremmissa seurakun- nissa. Tarkoitushan tällaisella "koululla" on perehdyttää asiasta kiinnostuneita seurakuntalaisia erilaisiin seurakuntatyön muoto- hin ja saada heidät mahdollisuu- sien mukaan innostumaan vapaa- ehtoista työskentelystä jollakin seurakuntatyön alueella. Ilman tä- tä työhön mukaan tulemistakin seurakuntakoulun antamat tiedot ovat hyödyksi, kun eri tilanteissa joudutaan keskustelemaan ja väit- telemäänkin seurakuntatyön pi- riin kuuluvista kysymyksistä. On- han suorastaan hämmästyttävää todeta, että seurakuntalaisilla, jo- pa luottamushenkilöilläkin saat- taan usein olla hyvin niukat tiedot seurakunnassa tehtävästä työstä ja työn tavoitteista. Tietoa tarvi- taan, että asioihin voitaisiin suh- tautua oikealla tavalla.

Mikäli seurakuntakoulua ja- tus saa kannatusta Porissa, tarvitaan henkilö tai pari, jot- ka valtuutettaisiin perehty- mään muualla saatuihin koke- muksiin, työtapoihin ja ohjel- miin. Näistä oppia ottaen olisi laadittava seurakuntakoulun ohjelma, tiedusteltava päteviä avustajia ja ryhdyttävä teh- okkaaseen tiedotustoimin- taan, niin että seurakunnissa heti alunperin ollaan selvillä siitä, mistä seurakuntakoulu- sa on kysymys. Jos "koulu" sitten pääsee toteutumaan, on sen ohjelma, aikataulu, ko- koontumispaikat ja luennoitsi- jat saatettava pitkällä tähtäi- mellä seurakuntalaisten tie- toon. Tehtyyn valtuustoaloit- teeseen olisi mielestäni suh- tauduttava täydellä vakavuu- della.

Jorma Pakkanen Reposaari:

Joskus tuntuu todella masenta- valta havaita, että hyvin monet opillista sivistystäkin saaneet seu- rakuntalaiset ja seurakuntatyön- tekijät eivät ole tajunneet, mitä kello on lyönyt. Tällaiseen johto- päätökseen olen tullut siitä syys- tä, että siintyy jatkuvasti yllät- tävän ynsästä suhtautumista kol- meen toiminnan alaan, joilla kun- nalliset yhteisöt, liike-elämästä pu- humattakaan, ovat jo kauan te- hostaneet ja järkiperaistaneet omaa toimintaansa, mutta jotka kirkollisen kentän puolella ovat oikeastaan vasta kokeilun alaisina. Nämä kolme toimintamuotoa ovat suunnittelu, tiedotus ja koulutus. Luonnollisesti näillä aloilla on jo yhtä ja toista tehtykin myös seu- rakuntien piirissä. Mutta yhä nä- kyy olevan vallalla käsitys, että riittää tänäkin päivänä se, mikä riitti viisikymmentä vuotta sitten. Hieman kärjistän voisi sanoa, et- tä kun kirkkoherra laatii viikoit- taiset ilmoitukset saarnatuoliin ja sanomalehteen, se riittää sekä suunnitteluksi että tiedottamiseksi, ja että kun hän käy sanomassa muutamia kehotuksen sanoja py- häkoulunopettajille, se riittää maallikoiden kouluttamiseksi. Tur- ha meidän on päivittäin seurakun- talaisten tietämättömyyttä ja ha- luttomuutta aktiiviseen toimin- taan, kun me itse olemme näin tie- tämättömiä nykyhetken tilantees- ta ja haluttomia toimimaan sen edellyttämällä tavalla.

Tästä syystä olen tervehti- nyt iloiten sitä esitystä, joka on tehty seurakuntien yhtei- sen koulutussiihteerin viran perustamiseksi ja vapaaehtoi- sen työvoiman kouluttamiseksi seurakunnan tehtäviin.

On selvää, ettei mikään koulutus eikä parhainkaan organisaatio voi luoda elävää seurakuntaa. Sen te- kee vain Pyhä Henki. Mutta on myös selvää, että meidän on kaikin soveltuvin keinoin pyrittä- vä poistamaan niitä esteitä, jotka ovat meidän poistettavissamme, jotta Sanassa ja sakramenteissa vaikuttava Pyhä Henki pääsisi te- kemään työnsä tässä ennakkoluu- lojen ja väärin asenteiden maail- massa. Sitä esteiden poistamista on myös koulutus.

Mitä tulee asian käytännöl- liseen toteuttamiseen, siitä on laadittava todellisia tarpeita ja toteuttamismahdollisuuksia vastaava suunnitelma, jonka tekemisen lienee mahdollista vasta sitten, kun tekeillä ole- va seurakuntien pitkän täht- täyksen suunnitelma on saatu valmiiksi. Mutta jo tässä vai- heessa koulutuskysymys olisi otettava vakavasti harkitta- vaksi.

Aulis Karén Keski-Pori:

Valtuustossa esiin heitetty kou- lutussiihteerin viran perustaminen on itse ajatuksena hyvä. Elämme- hän koulutusyhteiskunnassa, eikä seurakunta voi jäädä koulutuksen ulkopuolelle. Koulutustyötä seura- kunnassa tapahtuukin. Erityisesti nuorisotyössä on voimakasta ker- honjohtaja- ja työpisteohjaaja- se- kä rippikoulujen "isojen" koulu- tusta. Myös varttuneempien kes- kuudessa tällaista työtä suoriteta- taan. Mm. seurakuntamme lähe- tystoimikunta järjestää kaksipäi- väisen lähetystyöseminarin tule- vassa tammikuussa vapaaehtoise- le seurakuntaväelle ja työnteki- jöille. Näin koulutus tapahtuu to- dettujen nimenomaisten tarpeiden mukaan.

Kuitenkin varsinaisen viran pe- rustaminen Porin seurakunnille koulutustehtävään lienee kanta- vuodeltaan kyseenalainen toimen- pide. Siitä ainakin tulisi virka, jo- ka masentaisi ja turhauttaisi vi- ranhaltijan. Vapaaehtoisen seura- kuntatyöhön koulutusta haluavia tuskin tulee niin paljon, että työ- hön kannattaisi luoda erityisvirka. Eri puolilla Suomea on yritetty kouluttaa mm. luottamushenkilöi- tä. Varsinaisten elämäntehtäviensä paineessa ei näillä ole kuitenkaan ollut voimaa, aikaa ja halua kou- lutukseen.

Jos koulutettavia on riittä- västi, on Porin seurakuntien nykyisissä viranhaltijoissa melkoisesti kykenevää koulut- tajareserviä. Tehdyn ehdotuk- sen vastaehdotukseksi suosit- telenkin perustettavaksi seu- rakuntatyön koulutustoimi- kunnan. Se voisi kartoittaa tarpeet ja järjestää koulutuk- sen. Varmastikaan nykyiset seurakuntien viranhaltijat ei- vät kieltäytyisi tällaisesta li- sätyöstä.

Valitettavasti koulutus siis usein on jäänyt toteuttamatta jo koulu- tettavien puutteenkin vuoksi. Ja jos sattuu niin, ettei jotakin alaa kyetä paikallisin voimin hoita- maan, on taloudellisempaa ja asiallisempaa käyttää yleiskirkon spesiaalityöntekijöitä, jotka melko helposti lähtevät kutsusta palve- luun.

Niilo Suhonen Pihlava:

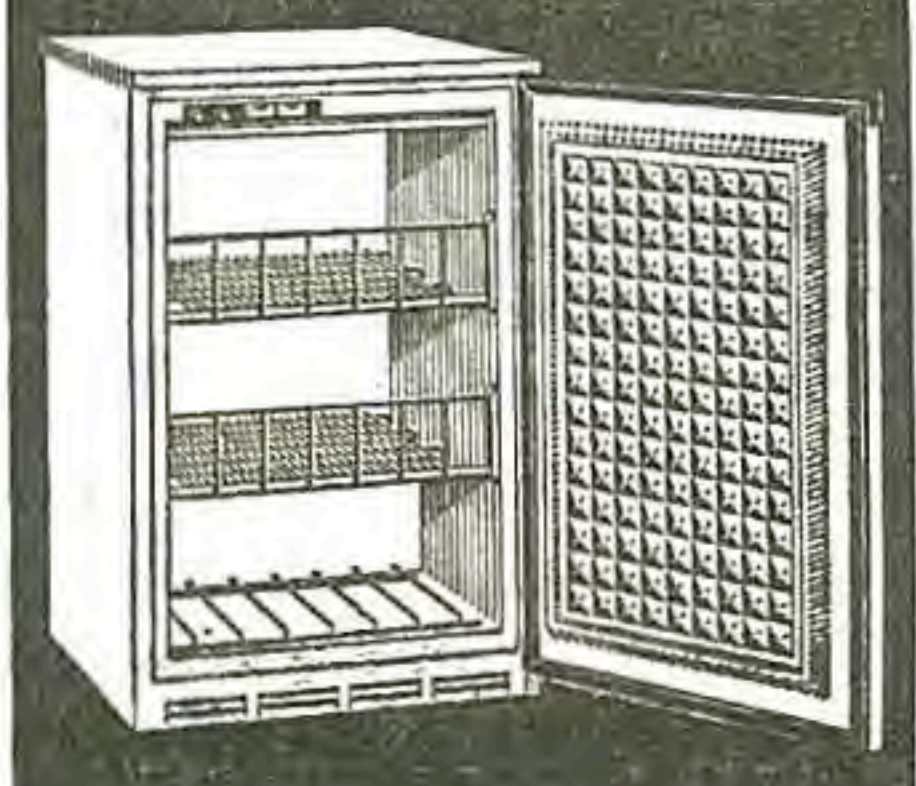
Kaikkeen seurakuntaväen toi- mintaan, oli sitten kysymys jumalanpalveluksista tai erilaisten seurakunnallisten piirien kokoon- tumisista, sisältyy luonnollisesti kasvatus- ja koulutustoimintaa, joskin hartaudellinen puoli usein syrjäyttää tiedollisen. Tällaisen koulutustoiminnan tarkoitus on ilmaista sattuvasti Efesolaiskir- jeessä (Ef. 4:11-16), jossa Paava- li mm. sanoo: "Hän (Kristus) an-

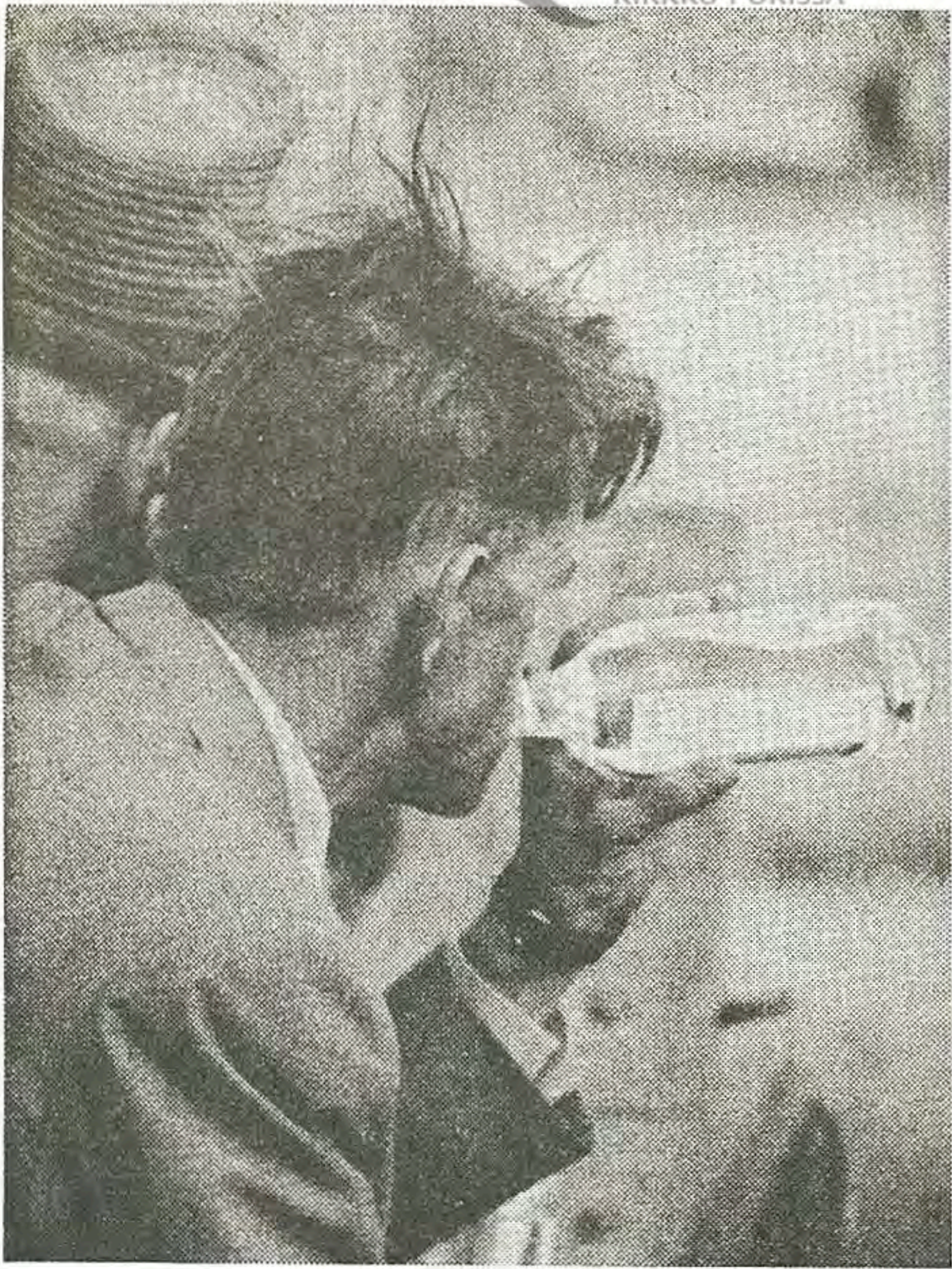
ROSENLEW

pakastin 135 l

Lattialle

tai kaappisyvennykseen

Matkalla kierteseen

Alkoholisti ei ole yksin

— En antanut itselleni ihmisarvoa. Tuntui, etten voisi puhua omista vaikeuksista kenellekään. En osannut odottaa enkä toivota enää mitään. Oli kierre, josta ei näyttänyt olevan ulospääsyä. Alkoholisti toi hetken lohdutuksen, tai ainakin minusta tuntui siltä.

Näin kertoi eräs Porin A-klinikalle vieraillemaan tullut 40-vuotias mies. Hän oli saanut avun alkoholisairauteensa erään toisen paikkakunnan A-klinikalta vuosia sitten. Pyysin häntä kertomaan jotain itsestään Porin Kirkkosanomien varten, ja hän suostui haastateltavaksi.

Minkälaista oli joulun odotus perheessänne, silloin kun olitte "kierteessä"?

— Kaikkien juhlien, myös joulun odotus oli vastenmielistä. Oli yritettävä luoda jonkinlaista joulutunnelmaa. En saanut kuitenkaan perheessä osallistua joulun valmisteluihin. Omat ehdotukseni tyrmättiin. Usein sain kuulla: "Ne ovat niitä sinun puheitasi. Kyllä se on nähty, mitä sinä tämän kodin hyväksi teet. Turha sinulle on mitään ehdottaa. Ainoa, mitä ajattelet, on jouluviihde! Syyttely ja pilkallinen suhtautuminen vei kaiken halun. Tuli voimakkaasti tunne: minusta ei ole enää mihinkään. Perheeseemme ei osattu odottaa joulua, koska join. Juomiseni näytti vaikuttavan kaikkeen.

— Useimmiten, ihme kyllä, olin selvä joulunpyhinä. Tunnelma perheessä oli kuitenkin pingoitunut. Joulussa oli vain kullasit. Yritettiin näytellä olema-

tonta yhteisymmärrystä. Ilmeistä, eleistä ja puheista sain kyllä ymmärtää käsitettävän, että haluaisin vain juoda. Mitään ei kuitenkaan uskallettu puhua. Lapsetkaan eivät oikein vapautuneet joulun viettoon. Ainoan ilonni katsottiin olevan juominen, olin sitten selvä tai humalassa. Tuntui kuin joulu olisi pakko läpiviedä kunnialla naapurien, sukulaisen ja tuttavien tähden. Pelättiin, mitä ihmiset puhuisivat meidän perheestämme.

Kiiltokuvajoulu

Eikö tämä ole tuttua monelle meistä? Yritämme tehdä joulusta epätoivoisesti kiireen keskellä jonkinlaista kiiltokuvaa, jonka sisällön sanelevat muut ihmiset kuin me itse. Loppujen lopuksi meille jää hyvin vähän aikaa toisillemme. Emme osaa enää kohdata läheisiämme. Emme uskalla puhua tunteistamme suoraan, avoimesti ja rehellisesti. On tosin pakko kohdata toinen toisensa perheen piirissä. Mutta mikä meitä ahdistaa? Miksi juhlapyhien jälkeen emme olekaan virkistyneitä ja iloisia yhdessäolosta kotona? Jouluna voisimme pysähtyä pohtimaan ja keskustelemaan läheistemme kanssa.

— Jollakin lailla tajusin, haastateltava jatkoi, että minun juomiseni ei voinut olla ainoa syy perheen vaikeuksiin. Jatkuva tunne siitä, että kaikki olisi hyvin, ellen joisi, sai minut vähitellen uskomaan asian todeksi. Lopulta tuntui, etten enää jaksaa. Täysin epätoivoisena yritin etsiä ratkaisua. Kerran uskaltauduin puhumaan vaikeuksista erälle ystävälleni, johon luotin. Ystävänä kehotti minua ottamaan yhteyttä johonkin asiantuntijaan. Pelokkaana ja tottomana soitin A-klinikalle, joka on kotipaikkakunnallani.

Ulos kiertestä

A-klinikoita on Suomessa ensi-

vuoden alusta 14, yksi niistä Porissa. Klinikoiden yhteydessä on nuorisosektori. Vaikkeitä kuunneltiin. — Ne lanne perheessämme alkoi helpot- ritoasemia 7 paikkakunnalla sekä olivat paljolti muuta kuin alkoholi- llsäksi katkaisu- ja hoitokoteja. lin käyttö. Itse en ollut ajatellut, A-klinikat tarjoavat palveluksiaan että voisin olla sairas, että koko alkuholin ja muiden päihteiden perhe-elämäni oli kieroutunut. ja luottamusta. Koti alkoi tuntua käyttäjille sekä myös heidän omaisilleen. Hoitoon hakeudutaan vapaaehtoisesti, jos se on luottamuskelpoista. Henkilökuntaa sitoo vastuu- tiolovelvollisuus. Ilman asiakkaan lupaa hänestä ei anneta tietoja kellekään ulkopuoliselle. Hoitamaan työryhmään kuuluu sosiaalityöntekijöitä, sairaanhoitajia sekä osatoiminen lääkäri. Asiakkaalla on mahdollisuus kahdenkeskisiin ja ryhmäkeskusteluihin, aviopuolisoitten yhteyskeskusteluihin ja koko perheen hoitoon sekä lääkehoitoon. Hoito on maksullista. Kertakäynnistä peritään 5 mk, kuukausimaksu vaihtelee 20–30 markkaan. A-klinikat ovat avoinna arkisin lauantaita lukuun ottamatta klo 8–18. Aamutunteina klo 8–10 on läsnä yksinomaan sairaanhoitaja, joka antaa ensiapulääkityksen eli ns. krapulanhoitoa.

Yhteydenpito A-klinikkaan käännekohtana

— A-klinikalla kehoitettiin minua käymään, kertoi haastateltava. "Emme ole varmoja, voimmeko olla teille avuksi, mutta joka tapauksessa haluamme yrittää kanssanne", sanottiin minulle ystävällisesti puhelimesta. Epäilin, saanko mitään apua. Arkana meidän A-klinikalle. Puhelinkeskustelu oli herättänyt minussa kuitenkin orastavaa toivoa. Ehkä minulla sittenkin olisi mahdollisuuksia. Ihmeellistä oli, kun tunsin, että jättänyt sanomatta pelätessään, minut hyväksyttiin juomisestani että minä taas lähtisin juomaan. Minun suhtauduttiin Useiden A-klinikalla ja kotona

asiallisesti. Ei tuomittu, ei syytetty. Vaikkeitä kuunneltiin. — Ne lanne perheessämme alkoi helpot- ritoasemia 7 paikkakunnalla sekä olivat paljolti muuta kuin alkoholi- llsäksi katkaisu- ja hoitokoteja. lin käyttö. Itse en ollut ajatellut, A-klinikat tarjoavat palveluksiaan että voisin olla sairas, että koko alkuholin ja muiden päihteiden perhe-elämäni oli kieroutunut. ja luottamusta. Koti alkoi tuntua käyttäjille sekä myös heidän omaisilleen. Hoitoon hakeudutaan vapaaehtoisesti, jos se on luottamuskelpoista. Henkilökuntaa sitoo vastuu- tiolovelvollisuus. Ilman asiakkaan lupaa hänestä ei anneta tietoja kellekään ulkopuoliselle. Hoitamaan työryhmään kuuluu sosiaalityöntekijä, sairaanhoitaja ja osatoiminen lääkäri. Asiakkaalla on mahdollisuus kahdenkeskisiin ja ryhmäkeskusteluihin, aviopuolisoitten yhteyskeskusteluihin ja koko perheen hoitoon sekä lääkehoitoon. Hoito on maksullista. Kertakäynnistä peritään 5 mk, kuukausimaksu vaihtelee 20–30 markkaan. A-klinikat ovat avoinna arkisin lauantaita lukuun ottamatta klo 8–18. Aamutunteina klo 8–10 on läsnä yksinomaan sairaanhoitaja, joka antaa ensiapulääkityksen eli ns. krapulanhoitoa.

— Innostuneena kerroin vaimolleni käynnistäni. Myös häntä oli pyydetty tulemaan mukaan. Vaimoni vastusteli ensin. "Miksi minä sinne tulisin, kun en kerran juokaan! Kerroin A-klinikalla olevan koko perheen hoitopaikka. Myös lapsemme voisivat tulla mukaan. Minun hoidolleni olisi avuksi, jos perhe tulisi mukaan.

Aluksi vaimoni petti. Myös itse petyin itseäni monta kertaa. Mutta ketään ei syytetty, rohkaistiin vain käymään. Perhevaikeutemme olivat syntyneet vuosien myötä, niistä ulospääsy ei tapahtunut hetkessä.

Keskusteluissa olimme pohtimassa omia virheitämme. Kaikkia niistä, jotka olivat aiheuttaneet riitotuja kotona. Aikaisemmista petty- myksistä huolimatta meitä kehoitettiin osoittamaan luottamusta toinen toisillemme. Opin selvänä sanomaan ne kielteiset asiat kotona, joista olin uskaltanut puhua vain humalassa. Vaimonikin rohla sittenkin olisi mahdollisuuksia. keni puhua asioista, jotka hän oli Ihmeellistä oli, kun tunsin, että jättänyt sanomatta pelätessään, minut hyväksyttiin juomisestani että minä taas lähtisin juomaan. Minun suhtauduttiin Useiden A-klinikalla ja kotona

käytyjen keskustelujen jälkeen tä- sa. Klinikoiden yhteydessä on nuorisosektori. Vaikkeitä kuunneltiin. — Ne lanne perheessämme alkoi helpot- ritoasemia 7 paikkakunnalla sekä olivat paljolti muuta kuin alkoholi- llsäksi katkaisu- ja hoitokoteja. lin käyttö. Itse en ollut ajatellut, A-klinikat tarjoavat palveluksiaan että voisin olla sairas, että koko alkuholin ja muiden päihteiden perhe-elämäni oli kieroutunut. ja luottamusta. Koti alkoi tuntua käyttäjille sekä myös heidän omaisilleen. Hoitoon hakeudutaan vapaaehtoisesti, jos se on luottamuskelpoista. Henkilökuntaa sitoo vastuu- tiolovelvollisuus. Ilman asiakkaan lupaa hänestä ei anneta tietoja kellekään ulkopuoliselle. Hoitamaan työryhmään kuuluu sosiaalityöntekijä, sairaanhoitaja ja osatoiminen lääkäri. Asiakkaalla on mahdollisuus kahdenkeskisiin ja ryhmäkeskusteluihin, aviopuolisoitten yhteyskeskusteluihin ja koko perheen hoitoon sekä lääkehoitoon. Hoito on maksullista. Kertakäynnistä peritään 5 mk, kuukausimaksu vaihtelee 20–30 markkaan. A-klinikat ovat avoinna arkisin lauantaita lukuun ottamatta klo 8–18. Aamutunteina klo 8–10 on läsnä yksinomaan sairaanhoitaja, joka antaa ensiapulääkityksen eli ns. krapulanhoitoa.

Ryhmähoidosta apua

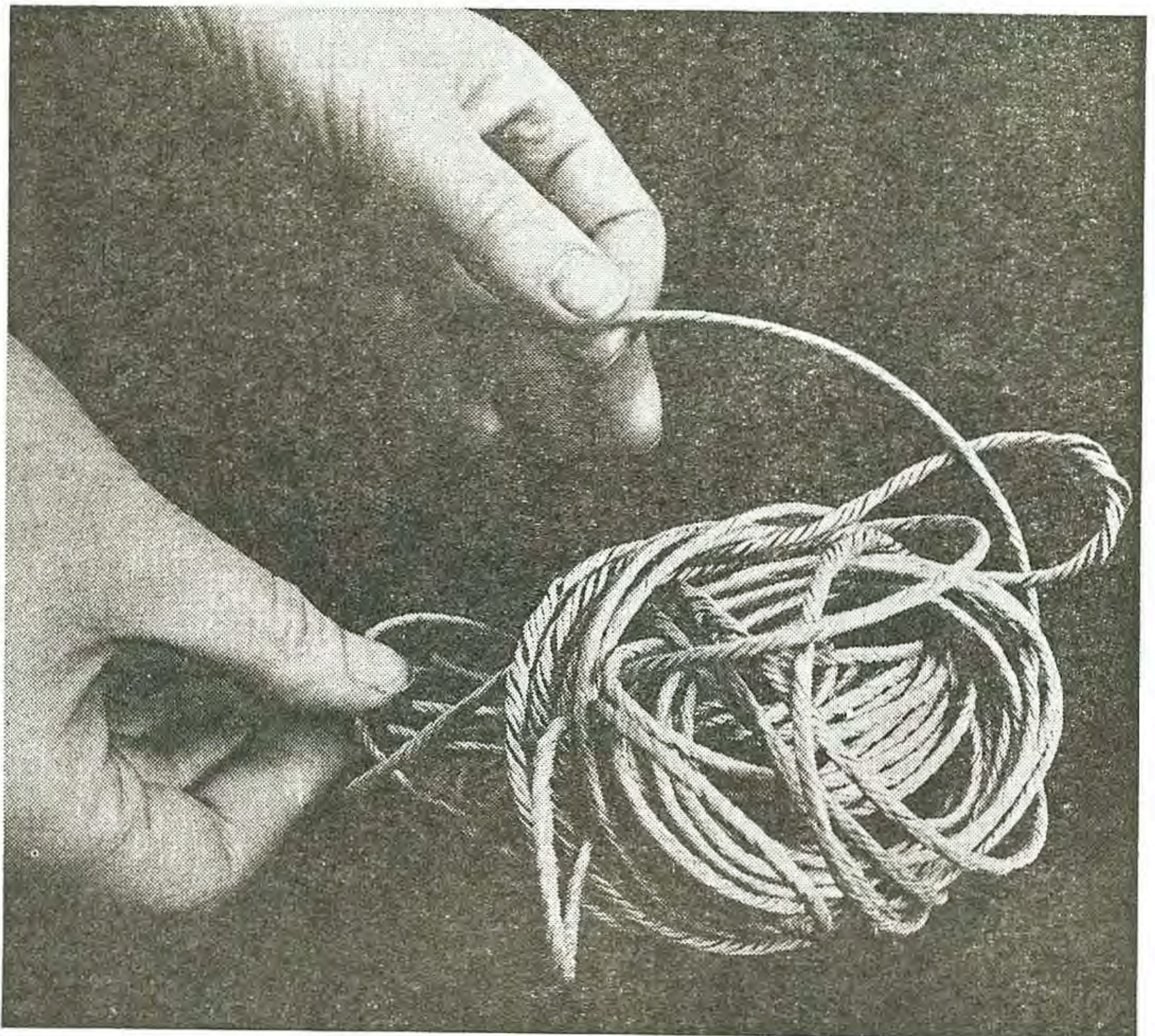
— Käymme jatkuvasti vaimoni kanssa A-klinikan perheryhmässä. Ryhmä on muodostunut meille kummallekin hyvin tärkeäksi. Ihmissuhteeni olivat vuosien mukana tulleet hyvin pinnallisiksi, osaksi kokonaan katkenneet. Minun oli opeteltava uudelleen olemaan ihmisten kanssa, keskustelemaan ja kuuntelemaan. Ryhmässä auttaa, kun huomaa, että muillakin aviopuolisilla on vaikeuksia ja että niistä voidaan avoimesti keskustella. Ryhmä on auttanut minua vapautumaan. Olen saanut itsetunnoni kohennusta. Uskallan olla oma itseni.

Ei enää syytelyä

— Olen huomannut, että perheessänni pantiin kaikki pettymykset, odotukset ja vaatimukset viinan syyksi. Se oli helpoin tapa. Usein sanoin vaimolleni: "Kai sinä nyt ymmärrät humalaisen jutut". Vaimoni puolustautui: "En olisi tehnyt tai sanonut niin, ellei olisi ollut juovuksissa! Se oli jatkuva pallottelua. Vaikeudet eivät ole poistuneet. Nyt on kuitenkin helpompi elää, kun olemme oppineet keskustelemaan asioista. Luotamme toisiimme. Ei tarvitse enää etsiä syyllistä tai kilpailla siitä, kumpi sanoo viimeisen sanan asioita selvitellessä.

K. K.

Sotkuista vyyhteä selvittämässä

Edullinen ostopaikka

Asusteliike H. Savo

Gallen-Kallelank. 11.
Puh. 16 924

**Porin
Kangas-Aitta**

Antinkatu 11

PORIN A-KLINIKKA

Pohjoiskauppatori 1 C IV krs. Puh. 11 521

Av. arkisin lauantaita lukuunottamatta klo 8–18.

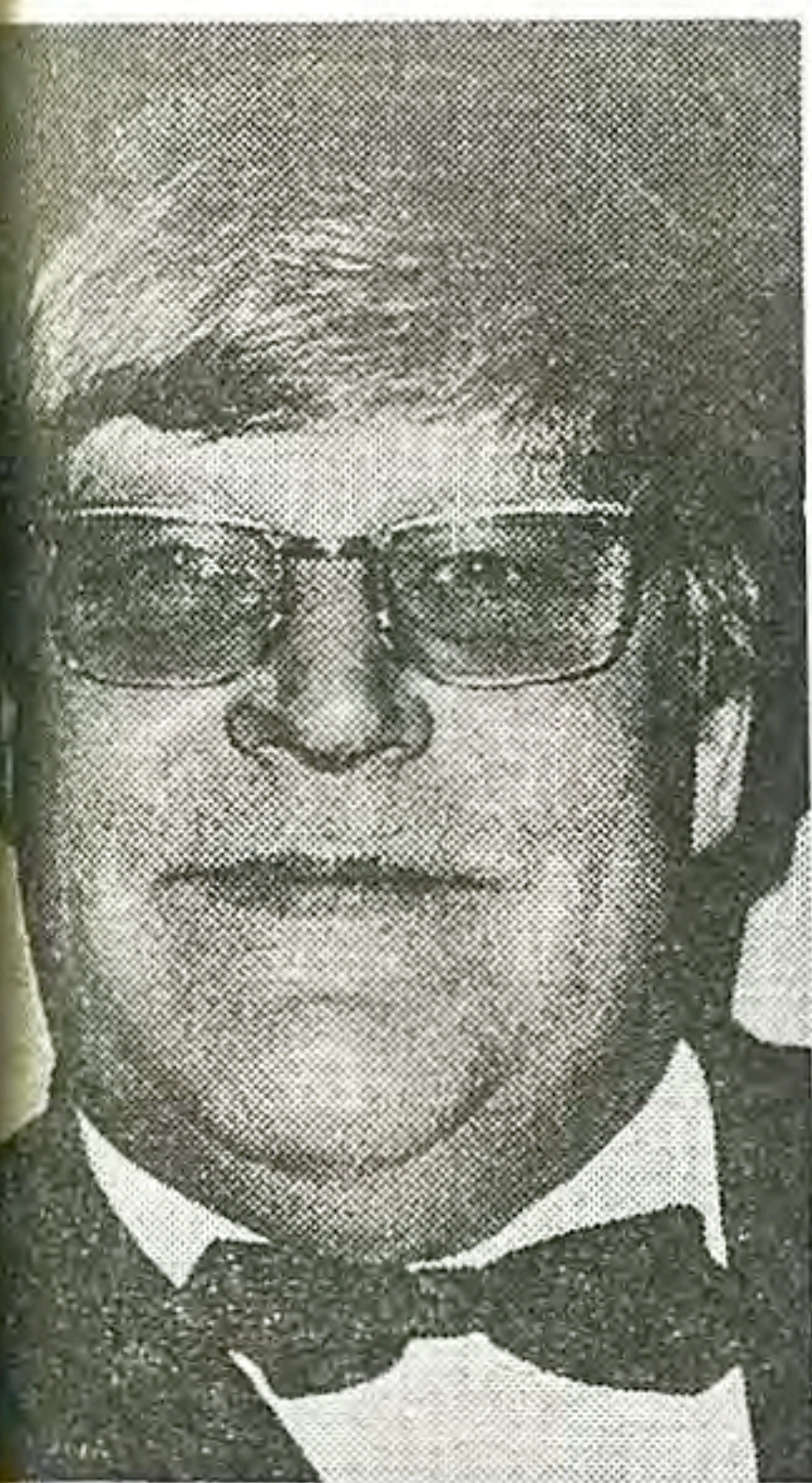
Keskusteluapua ja lääkehoitoa päihdyttävien aineiden käyttäjille ja heidän omaisilleen. Kuka tahansa perheestä voi ottaa puhelimitse yhteyttä tai poiketa käymään.

Huumausaineet ovat tulleet — jäädäkseenkö?

Huumausaineiden käytön lisääntyminen ja sen aiheuttamat ongelmat ovat tulleet ajankohtaisiksi viime aikoina Porissa. Yhä useammat nuoret ja heidän vanhempansa ovat saaneet todeta, ettei ole pelkkä muotiasia puhua huumausaineista, "kamasta" ja "tripeistä", vaan käyttäjät kävelevät kadulla vastaan. Yhä useamman tuttavapiirissä on niitä, jotka ainakin ovat kokeilleet. Huumausaineet ovat tulleet jäädäkseen. Meidän on opittava elämään niiden kanssa — tahdoimmepa sitä tai emme. Siksi on syytä seurata tilannetta ja miettiä mahdollisuuksia haittavaikutuksien rajaamiseksi ja ennalta ehkäisevän toiminnan tehostamiseksi.

Teimme erälle huumausainekysymyksiä läheltä seuraaville henkilöille muutaman kysymyksen:

1. Käytetäänkö Porissa todella huumausaineita — vai voitellaanko sensaatiota 2. Miksi nuoret käyttävät huumaavia aineita? 3. Mitä nykyisessä tilanteessa olisi tehtävä? 4. Voisiko seurakuntien nuorisotyö olla apuna syntyneen huumausaineongelman selvittelyssä?

Heimo Soivio
Porin A-klinikan johtaja:

1. Tilanteeseen on aika lopulta suhtautua todella vakavasti. Toinen julkisuutta ovat saaneet nuoret, jotka käyttävät pääasiassa ns. POP-huumausaineita, kuten hassista, marihuanaa, amfetami-

nia jne. Vastoin aikaisempaa käsitystä on nyt alettu tajuta niiden vaarallisuus, koska niistä aiheutuu psyykinen riippuvuus aineesta ja ne saattavat johtaa siirtymiseen vielä vaarallisempien aineiden käyttöön. Vielä suuremman ryhmän kuitenkin muodostavat "pilleristit", rauhoittavien lääkkeiden väärinkäyttäjät ja ns. sekakäyttäjät sekä toisaalta tinneriä ja muita teknisiä liuottimia haistelevat "imppaajat".

2. Kodin ja koulun ristiriidat ovat useimmiten ainakin osasyynä vakituiseen käyttöön.

3. Nuorisoseuran avaaminen nuorten päihteiden käyttäjien hoitamiseksi olisi kiireellinen toimenpide, ja sen yhteyteen olisi sijoitettava poliklinikka hoitoon hakeutumisen helpottamiseksi. Nuorisoseura toimisi puolimatkan kotina helpottamassa huumausaineen käyttäjän paluuta yhteiskuntaan.

4. Seurakuntien nuorisotyöntekijät voisivat opastaa nuoria hakeutumaan hoitoon. Seurakunnan pitäisi nykyistä enemmän myös tarjota tiloja nuorten vapaa-aikatoiminnan käyttöön yhteistoiminnassa kaupungin ja eri järjestöjen kanssa.

Kyllikki Tuominen
naiskonstaapeli:

1. Tilanne on melko hälyttävä. Tavallisen kansalaisen näköpiiriin ei huumausaineiden käyttö mones- tikaan tule, koska se useimmiten tapahtuu pienissä piireissä neljän seinän sisällä. Lauttayhteyden to-

Alpo Kivimäki
kaupungin nuorisosihteerit:

1. Huumausaineita käytetään mitä erilaisimpien nuorten keskuudessa koulutuksesta ja vanhempien sosiaalisesta asemasta riippumatta. Pillerien käyttö on yleistä

teutuminen Sundsvalliin, minkä monet pelkäsivät entisestään vaikeuttavan tilannetta, ei liene juuri vaikuttanut käytön kasvamiseen.

2. Kulkuyhteyksien ja ulkomaanliikenteen kasvu sekä lehdistön sensaatiouutiset ovat nuorten luontaisen kokeilunhalun lisäksi nostaneet huumausainekysymyksen nopeasti esille. Myös rahaa on nuorilla entistä enemmän käytettävissä, joten aineita on mahdollista hankkia.

3. Asiallinen asennoituminen ja informointi ilman moralisoivia lioitteluja on parasta ennaltaehkäisyä. Poliisin ja tullin tehokas valvonta rajoittaa huumausaineiden käyttöä, mutta se ei ole riittävä eikä ainoa ratkaisu.

4. Seurakunnan nuorisotoiminnan tulisi olla osana etsivää työtä. Se voisi olla myös jälkihoidossa apuna tarjoamalla nuorille mahdollisuuksia aktiiviseen toimintaan ja yhteyttä toisiin nuoriin.

siksi, että ne ovat halvempia kuin muut päihdyttävät aineet.

2. Taustalla ovat nuorten vaikeudet sopeutua yhteiskuntaan, kouluun, kotielämään ja työhön — tai työttömyyteen. Vapaa-ajan toimintamahdollisuudet ovat riittämättömät ja varsinkin toimitiloista on jatkuva puute.

3. Nuorten itsensä olisi annettava etsiä ongelman syitä ja järjestää tiedotusta asiasta. Uskon, että näin tosiasiat otettaisiin vastaan paljon avoimemmin kuin aikuisten suusta. Nuorisoseura ja puhelinpäivystys sen yhteydessä olisi välttämätön vaikeuksiin joutuneiden auttamiseksi. Nuorisojärjestöjen apu asiassa olisi tehokas, koska Porissa on tällä hetkellä 250 nuorisotyötä tekevää järjestöä.

4. Toimitilojen järjestämisessä pitäisi kaupungin ja seurakunnan nuorisotyön päästä tehokkaaseen yhteistoimintaan ja välttää päällekkäisyyttä samantyyppisessä toiminnassa. Nuorisokeskukseen tuleva nuorisodiakon on varmasti oleva hyödyksi.

Hannu Niemi, "kuiville" päässyt käyttäjä:

1. En tarkemmin tunne Porin tilannetta, mutta sen mukaan, mitä olen kuullut, se lienee suunnilleen samanlainen kuin muissakin suurissa asutuskeskuksissa. Helsinki näyttää suuntaa niin hyvässä kuin pahassa.

2. Nuoret käyttävät "aineita", koska ei ole muutakaan tekemistä ja saa siten hetkeksi huolettoman olon. Tiettyyn jengiin mukaan pääseminen edellyttää sitä, että käyttäjä kaverit voi luottaa, ettei kuitenkaan vasikoi, jos kaikki ovat samassa sopassa mukana.

3. Nuorten oma toiminta huumausaineita vastaan on tärkeintä. Me ajatellaan, että vanhat puhuu omaan pussiinsa ja saa palkan siitä, että puhuu. Olen itse täällä Helsingissä käynyt kouluissa kertomassa ja keskustelemassa ja ne uskoo mua, koska mä olen itse käyttänyt. Käyttäjät on aika ennakkoluulotisia hoitoa kohtaan. Mäkin luulin, että tää nuorisoseura on joku steeri sairaala, jossa hypitään pyjassa ja hoitajat kulkee perässä. Monet luulee, että hoitoon tuleminen eristää normaali elämästä, muttei se pidä alkuunkaan paikkaansa.

4. Tarvitaan kaikkien yhteistoimintaa nykyisessä vaiheessa. Etkukaan selvi yksin. Täällä Helsingissä on kai parikymmentätuhatta, jotka käyttää ainakin josain määrin.

Diakonian valtimolta

Kohta lauletaan porilaisissakin kodeissa: "En etsi valtaa, loistoa, en kaipaa kultaakaan..." Mutta vaikka kirjaimellisesti kulta ei kaivatakaan, on Porissakin monia koteja sekä yksinäisiä ihmisiä, sairaita, vanhuksia ja lapsia, jotka kaipaavat aineellista apua ja lähimmäisen muistamista.

Porin seurakuntien diakoniakeskus suorittaa auttamispalvelua kautta vuoden niissä puitteissa, kuin sille myönnettyjen varojen sekä ruoka- ja vaatelahjoitusten rajoissa on mahdollista. Syksyn kuluessa ovat varastot huvenneet niin vähiin, että joulun lähestyessä on jälleen vedottava kansan karttuasaan käteen ja suoritettava lahjakeräys. Aikaisempien vuosien tapaan tämä joulukeräys tapahtuu siten, että porilaisille tuttuihin Itä- ja Eteläpuistojen sekä Mikon- ja Antinkatujen kulmauksiin ja Keskuskartanon nurkalle asetetaan rahankeräyslippaat ja korit lahjapaketteja varten. Liike- ja teollisuuslaitoksille osoitetaan lahjoituspyynnöt postitse.

Jouluavustusten jako pyritään suorittamaan yhteistyössä Sotaveteraanien, Punaisen Ristin ja kaupungin sosiaaliviranomaisten kanssa, ettei joku tai jotkut saisi lahjapaketteja useitakin toisten jäädessä aivan ilman. Pienen joulutervehdyksen ja lahjan saavat myös ne porilaiset, jotka ovat parantoloissa, hoito- tai työlaitoksissa ja vankiloissa. Näin lahjoitukset menevät mahdollisimman laajalle pyrkien tavoittamaan jokaisen apua ja muistamista kipeästi kaipaavan lähimmäisemme.

Toivomuksena on, että lahjoitettavat vaatekappaleet ja jalkineet olisivat puhtaita ja ehyitä, jotta ne todella tuottaisivat sen hyödyn ja ilon, jollaiseksi ne on saajalle tarkoitettu.

Vaatelahjoituksista voi myös ilmoittaa arkipäivisin kello 9—12 välisenä aikana puhelimitse n:o 14107 tai 14972. Tavarat käydään noutamassa sovittuna aikana osoitepaikoista.

PORIN SEURAKUNTIEN DIAKONIAKESKUS
Antinkatu 22

Tulkaa tekemään hyviä tuttuja kauppoja koko perhe

Neljä kerrosta täynnä muotia. Käytännöllistä. Toimivaa. Yksilöllistä. Jokaiselle.

Muotitavaratalo
ANTINASU & RATSULA
Antinkatu 17 28100 Pori 10 Puh. 16041

Seurakuntien kitarakuoro

Kuva vieressä.

Kitarakuoro alkoi toimintansa seurakunnissa tapahtui vielä v. 1945 Toejoen rukoushuoneen kautuminen, niin että seurakun-
kuorona silloisen Porin esikaupun-
tuli yhteistalouteen peräti viisi.
kipapin Velkko Vanha-Perttulan kun seurakunnille oli jo peruste-
toimesta. Pastori Vanha-Perttula yhteinen diakoniakeskus, niin m-
toimi myös kitarakuoron ensim-
tiin asialliseksi ja kitarakuoron
mäisenä johtajana, mutta jo seu-
kuperäisen toimintaperiaatte-
raavan toimintavuoden aikana hän
mukaiseksi, että se siirtyy Ke-
Porin kirkkoneuvoston alaisuud-
ta diakoniakeskuksen alaisuute-
Tämä siirtyminen toteuteti-
johtanut kuoroa uskollisesti ja ai-
na palvelualltiisti ja johtaa sitä
vieläkin.

Koko toimintansa ajan kitarakuoro on tahtonut koruttomasti soittaen ja laulaen tuoda es-
evangeliumin hyvän sanoman ei-
koisesti niille ihmisille, jotka ei-
ole aina saaneet maista matkaa-
taivaltaa päivänpaisteen puolel-

Alusta alkaen on kitarakuoro erilaisten seurakunnallisten tilai-
suuksien lisäksi ulottanut palvelu-
tehtävänsä sairaaloihin, vanhain-
koteihin, työlaitoksiin ja vankiloi-
hin sekä myös Porin lähiympäris-
tön seurakuntiin.

Ikään kuin toinen vaihe alkoi kitarakuoron toiminnassa v. 1956, jolloin Porin seurakunnan naisteo-
logina toiminut Helli-Sisko Ranta-
la järjesteli kitarakuoron toimi-
maan kaupungissa ja sittemmin seurakuntajaon toteuduttua Kes-
ki-Porin seurakunnan kirkkoneu-
voston alaiseksi. Tällöin tuli kitarakuoron nimeksi Porin seurakun-
tien kitarakuoro. Kun sitten Porin

VANERILIKE
HEINONEN

Antinkatu 4
Puh. 12 014

Karjalan Radio

Pori, Yrjönkatu 7
Puh. 13 871

PESUPALVELU

H. Nousiainen

AEG
arvoesine

AEG-säättörauta PERFECT on arvoesine. Se huolehtii itse ol-
keasta lämpötilasta — varsin ar-
vokas ominaisuus.
● siilitää vaikeimmatkin paikat
● paino vain 1,3 kg
● avoin kädensija ja peilikä-
kas teräspohja
● oikea johdonsijoitus
Käykää myymälässämme ja to-
deikkaa itse.

ERKKI SIIVOLA

VIIKONVAIHTEESSA VAPAALLE

Viisipäiväinen työviikko on tosiaasia. Koulujen kulku vapaisiin lauantaihin sinetöi siirtymisen. Lienee jo aika kysyä, mitä muutos on merkinnyt seurakunnan toiminnassa. Onko seurakunta pysynyt kuvassa mukana ja onko lisääntyneen vapaa-ajan suomat toimintamahdollisuudet osattu ottaa huomioon, niin että seurakunta nyt entistä paremmin voi palvella jäseniään?

Yleisesti ottaen tuntuu siltä, etteivät vapaa-ajan lisääntymiseen kohdistuneet toiveet sen paremmin kuin pelotkaan ole toteutuneet. Menee totuttuun tyyliin. Vähäisempiä muutoksia sentään on havaittavissa eri toiminnan aloilla ja uusia ideoitakin pyritään kokeilemaan.

Nuorisotyön osalta koululaisten "pitkä viikonloppu" on aiheuttanut eräitä ongelmia perinteisten työmuotojen sujumiselle. Varhaisnuorten kerhotoiminta ei perjantai-iltaisain etene entiseen tapaan, pihamailla, koska kaikilla vanhempien monet perheet lähtevät maalle tai haluavat muuten viettää iltaa yhdessä. Varttuneemmat nuoret taas, jotka ovat tottuneet kokoontumaan perinteisesti yhteen lauantai-iltaisiin, odottavat seurakunnalta palveluksia myös perjantaisin. Nuorisohjaajat ovat kuitenkin paljolti kiinni varhaisnuorten kerhoissa ja papit piireissään, niin ettei ole "päällekatsojaa" tarjolla. Ilmeisesti nuoret on totutettu niin johtajakeskeiseen toimintatyyliin, että itsenäistyminen ja omaaloitteisempi toiminta ei käden käänteessä ole mahdollista.

Siihen olisi nyt kuitenkin kiireesti pyrittävä.

Liukuvan lukujärjestyksen haitat

Oman ongelmansa muodostaa myös ns. liukuva lukujärjestys, joka vaikeuttaa erityisesti niiden kerhojen pitämistä, jotka kaupungin laita-alueilla pitkien etäisyyksien vuoksi oli ajoitettu pidettäväksi sopivasti kouluaajan päätyttyä. Nyt kun on siirrytty liukuvaan lukujärjestykseen, koulu päättyy useinkin sopimattomasti, niin että kerholaiset joutuisivat odottelemaan pitkään kerhon alkamista. On jopa vakavasti harkittu siirtymistä kerhotoiminnassakin liukuvaan systeemiin, mutta monista eri syistä se ei ainakaan vielä ole mahdollista.

Entä "avainkaulat"?

Tärkeätä olisi myös havaita kysymään, kuka hoitaa ne "avainkaulat", 7—9-vuotiaat tytöt ja pojat, joita lisääntyvässä määrin harhailee lauantaisin kaduilla ja pihamailla, koska kaikilla vanhempien ei suinkaan ole vapaata lauantaita, vaan jokin muu vapaa-päivä. Näin on tilanne varsinkin kaupan ja muidenkin palveluelinkeinojen piirissä. Voisiko seurakunta tarjota edes jossain määrin apuaan?

Perhekokonaisuus ja lisääntynyt vapaa-aika

Koululaisten lisääntynyt vapaa-aika tarjoaa entistä paremmat mahdollisuudet perhekokonaisuuden huomioonottamiseen. Seurakunnan toiminnan eriytyminen eri toiminta-aloiksi on ollut tarpeen toiminnan tehostamiseksi, mutta samalla on olemassa perheen pirstoamisen vaara. Sen ehkäisemiseksi on pidentynyt viikonloppu luonut puitteet, jotka on käytettävä hyväksi. Ratkaisu edellyttää kuitenkin nykyistä laajempaa yhteistoimintaa seurakuntien eri työmuotojen taholta. Käytännössä tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että nuorisohjaajat ovat apuna Junnin perheleireillä antamalla viin kerääntynyttä työtaakkaa.

He voivat järjestää ohjelmaa niin lapsille kuin välillä vähän vanhemmillekin. Ilmolassa taas voisi pyöriä vaikka sukupolvien kulkua kartoittava nuorten ja heidän vanhempiensa seminaari tai isien ja poikien yhteinen leiri tai retki. Tytöt ja pojat olisivat myös varmasti haltioissaan, jos heidän vanhemmillaan olisi tilaisuus leirin loppuessa viettää viikonvaihte heidän kanssaan leirikeskuksessa. Vanhemmille voisi tietysti osittain olla omaakin ohjelmaansa, jonka hyväksi vaikka papisto tai diakonissa voisivat vuorostaan antaa apuaan.

Pidentynyt viikonvaihte edellyttää seurakunnan kurssi- ja leirikeskusten lisäämistä ja kehittämistä. Jo pelkästään rippikoulut vaativat kehittyäkseen oman leirikeskuksensa, jossa mahdollisuuksien mukaan tietysti muutkin seurakunnan toimintamuodot saisivat sijansa. Leirikeskusten tasossa olisi otettava huomioon, että ne kasvavassa määrin tulevat palvelamaan myös aikuista väkeä ja perheitä, joten mm. majoitushuoneiden koossa ja saniteettitilojen suunnittelussa tämä olisi otettava huomioon.

Seurakunnan työntekijöitten mielipiteitä

Kysyin eräiltä seurakunnan muilta työntekijöiltä, heidän havaintojaan lauantai- ja viikonloppu-työmuotojen muutoksista. Selvimmin seurakunnan toimintaan vaikuttanut muutos on hautausten ja vihkimisten siirtyminen lähes kokonaan lauantai- ja viikonloppu-työmuotoihin, mikä on vapauttanut hautaustoimistojen työntekijät sunnuntaityöstä ja samalla keventänyt papiston sunnuntaipäivän kerääntynyttä työtaakkaa.

Diakonissa Mervi Ilomäki kertoi, ettei muutos ole vaikuttanut vanhusten parissa tehtävään työhön lainkaan. Työssä käyvien osalta muutos on havaittavissa lähinnä siinä, että ne perheenäitien työt, jotka aikaisemmin jäivät pyhänä tehtäviksi, saadaan nyt tehdä jo lauantaina ja näin on vapautunut sunnuntai-ilta- ja -iltat, johon kaivataan ohjelmaa. Mistään varsinaisesta vapaa-ajan ongelmasta ei kuitenkaan ole kysymys.

Vahtimestari Toivo Turunen oli sitä mieltä, että pyhäkoulujen oppilasmäärän väheneminen viime aikoina johtuu juuri viikonloppuvapaiden yleistymisestä. Perheet lähtevät yhdessä maalle ja sieltä tullaan vasta sunnuntai-ilta. Perjantai-illan rippikoulutunnit on siirretty muihin iltoihin. Jumalanpalvelukseen osallistujien lukumäärään ei suurempia muutoksia ole tullut.

Päiväkerhojen johtaja Kaarina Ranne kertoi, että edellisena toimikautena kokoontui lauantaisin yksi päiväkerho, mutta senkin kokoontumispäivä on jouduttu nyt muuttamaan. Mahdollista on, etteivät perheet ole vielä voineet täysin mukautua uuteen viikonloppuvapaiseen, koska useat päiväkerhojen ohjaajat ovat valittaneet lasten rauhottomuutta päiväkerhojen maanantaina alkaessa. Ilmeisesti ainakaan lapset eivät ole tottuneet vielä uusiin järjestelyihin.

Seurakunnan työntekijäin kohdalla viikonloppuvapaaan vaikutukset ovat olleet odotetunlaiset. Ennestäänkin vaikeasti järjestettävät vapaapäivät ovat entistäkin tiukemmalla. Kun yhteiskunnan muilla jäsenillä vapaa-aika kasvaa, se merkitsee, että seurakunnan palveluksia odotetaan enemmän. Tämä taas kohdistaa uusia odotuksia työntekijöihin, ja mistä sitä muustakaan alkaa ottaa kuin vapaa-ajasta ja vapaapäivistä. Yhä useammin esitetäänkin toivomuksia uusien virkojen perustamisesta.

Harri Heino

KULJETUSLIKE

Porin
Pikatoimisto

Puh. 14 721 ja 17 121

Ylikonstaapeli Seppo Juhola antamassa liikenneneuvoja Toejoen vanhustenkerholaisille.

Hopeakerhot toimivat

Kaksitoista vuotta sitten kutsuttiin Itäpuisto 14:n seurakuntakotiin joukko edellisenä kesänä eräällä äitileirillä olleita yhteiseen tilaisuuteen. Muisteltiin kesän hauskoja asioita ja keskusteltiin vanhusten toiminnasta. Leiriläiset toivoivat, että toistekin järjestettäisiin tällaisia vanhusten juhlia. Taisi kulua vuosi, ennen kuin pari sisaroppi-lasta innostuneina seurakuntatyöstä, järjestivät vanhustenjuhlan, jonne vanhuksia kuljettivat jotkut yksityisauton omistajat. Näitä juhlia järjestettiin sitten kuukausittain, kunnes seurakuntasisar otti johtaaakseen täten kokoontuvia jatkuvana vanhustenkerhona. Vähän myöhemmin perustettiin Teljän seurakuntaan-kin vanhustenkerhoja. Yrjönkatu 27:ssä kokoontuneessa kerhossa pidettiin nimikilpailu, joka keksisi vanhustenkerholle sopivan nimen. Eniten kannatusta sai nimi Hopeakerho, nimeä ehdottanut sai muuten palkinnoksi lakritsapatukan. Pian kävi kui-

tenkin niin, että nimi, joka oli aiottu vain yhden vanhustenkerhon nimeksi, tulikin yleiseksi vanhustenkerhojen nimeksi useimmissa Porin seurakunnissa.

Toiminta kerhoissa oli sekä har- taustilaisuuksien pitoa että askar- telua.

Nykyään on vanhustenkerhoja Porin seurakunnissa 23. Toiminta on monipuolistunut, hengellisen ohjelman lisäksi on kerhoihin yri- tetty saada asiaohjelmaa. Liiken- neasioista on poliisi ollut puhu- massa, eläkeasioista, sosiaalipal- vuksista, kotitapaturmien ehkä- systä, ruokavalioista ja liikunnan tarpeellisuudesta taas eri alojen asiantuntijat. Hopeakerholaisille on järjestetty seurakunnallisen ja kunnallisen terveydenhoidon yhti- teistyönä terveystarkastuksia neu- voloissa. Myöskin on viety Tur- kuun silmälääkäriin kerholaisia, jotka eivät Porissa ole päässeet lääkäriin. Kerhotoiminta tuntuu onnistuneelta silloin, kun kerholai- set haluavat omatoimisesti olla mukana kahvinkeitossa, tarjoilus-

sa ja ohjelman esittämisessä, ku- ten runojen, laulujen tai kuvael- mien. Saattaapa joskus joukosta ilmestyä pakin kirjoittajakin.

Hopeakerhotoiminta yhdistää sa- man ikäisiä ihmisiä suureksi ystä- väjoukoksi. Muodostuu yhteishen- ki, joka aiheuttaa sen, että kun yksi kerhon jäsen on poissa josta- kin tilaisuudesta, yleensä joku kerholaisista käy katsomassa, mi- kä on hätänä. Yhdessä harraste- taan jos jonkinlaista toimintaa.

Syksyisin mennään joukolla kirkkoon vanhusten kirkkopyhä- nä. Joulun edellä niin kuin kevääl- läkin järjestetään myyjäisiä sekä harjoitellaan joulu- ja keväthuhlan ohjelmia. Talvella on vietetty hiih- topäivää Junnilassa mäkeä las- kien sekä lumisotaa käyden. Kil- rasterstaina on osallistuttu kirkos- sa ehtoolliseen yhteisesti.

Kevään lähestyessä suunnitel- laan retkiä ja säästetään sitä var- ten rahoja. Retkiä on tehty koti- maassa 1-3:n päivän kestäviä, jo- ko omalla linja-autolla tai joskus lentokoneella. Pidemmälle tehdyt retket ovat suuntautuneet Itä-Suo- meen, Ahvenanmaalle ja ulkomail- lekin. On näet käyty jopa Tukhol- massa. Retkeläisten keski-ikä on ollut n. 75 vuotta.

Hopeakerhojen tarkoituksena on järjestää virkistystoimintaa eläke- läisille. Seurakunnallisen kerho- toiminnan tarkoitus on nimen- omaan Jumalan sanan vieminen hopeavuosiin ehtineille ja sekä ker- holaisten että heidän ohjaajiensa valmistaminen iankaikkista elä- mää varten.

Niin kuin perheestä sanotaan, että se on vasta silloin täydellinen, kun yksi sen jäsenistä on taivaas- sa, niin tuntuu Hopeakerhonkin kohdalla olevan. Yhdessä saate- taan viime matkaan lähtenyt kerholaista toivossa, että kerran saamme viettää Hopeakerhoa tai- vaan kirkkaudessa.

Mervi Ilomäki

JOULURAUHAA VAPAHTAJAMME JUHLANA JA JUMALAN SIUNAUSTA UUDEN VUODEN VAIHEISIIN

toivottaa
PORIN NAISTEN JA TYTTÖJEN
KRISTILLINEN YHDISTYS

Päiväkerhojen ohjaajien koulutus

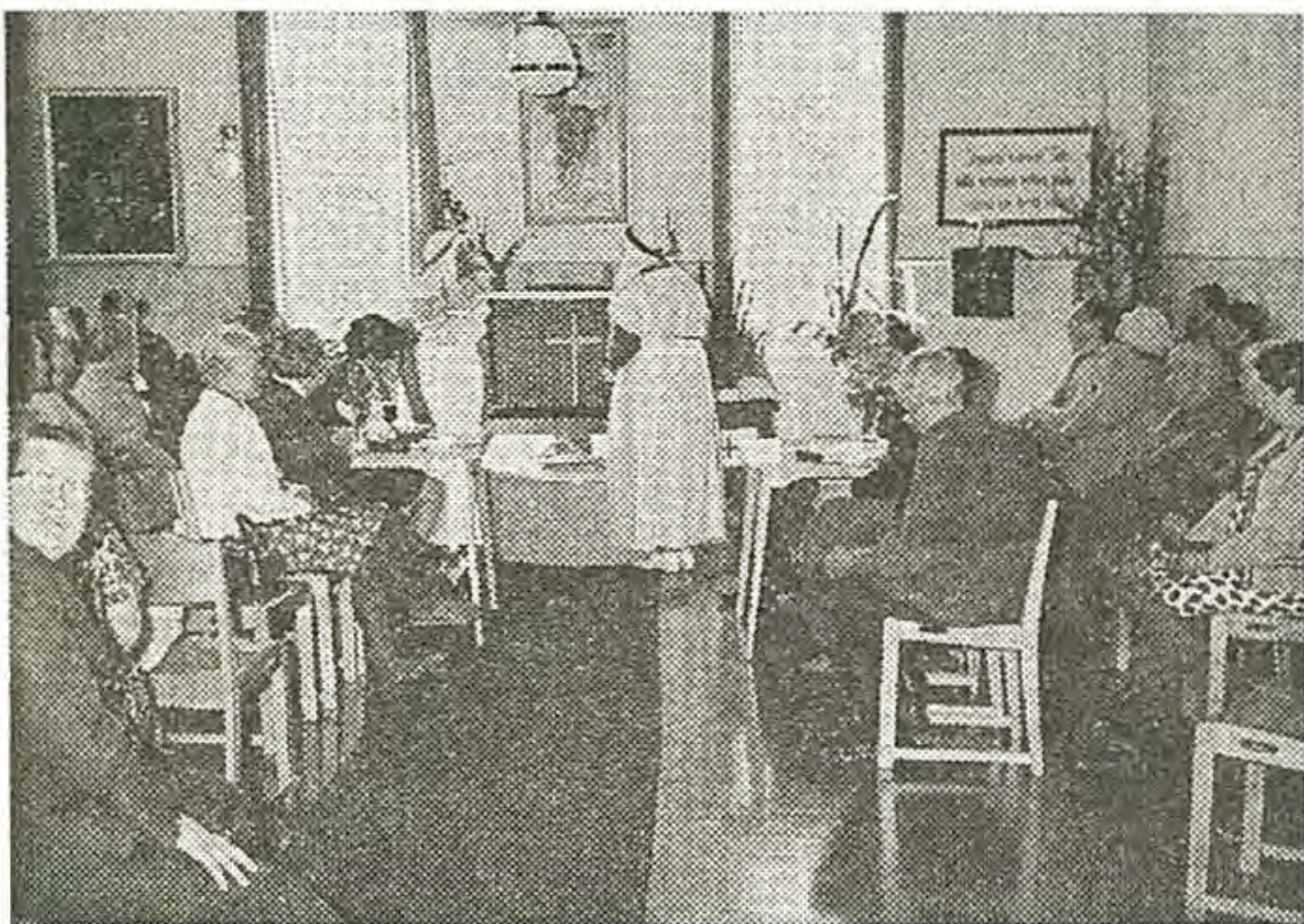
Porin seurakuntien päiväker- ri, joten yhtenäistä valtakun- hotoimikunnan palveluksessa nallista palkkaus- ja sosiaaliset on tällä hetkellä 30 lastenohjaa- etuisuudet takaavaa järjestel- jaa, jotka ohjaavat yli 1500 las- mää ei ole vielä olemassa. Las- ta 23:ssa eri työpisteessä ja tenohjaajat ovat kuitenkin ak- 75:ssä eri kerhossa. Lastenoh- tiivista väkeä ja ovat innok- jaajat ovat pätevöityneet työ- kaasti ajamassa omaa asiaansa. hönsä harjoittelun ja jatkuvan Heidän joukkoonsa liittyvät työpaikkakoulutuksen turvin. kaikki päiväkerhotyötä tunte- Koulutustilaisuuksia järjeste- vat, sen tärkeyden ja vastuulli- tään keskimäärin kerran kuu- suuden tiedostavat piirit. Tutki- kaudessa. Tällöin pyritään otta- musten mukaan tulevan nuoren maan esille ajankohtaisia, työ- ja aikuisen asenteiden muodos- hön liittyviä asioita, kuten esim. tuminen on voimakkaassa yh- seurakuntatietoutta, lapsipsy- teydessä nimenomaan varhais- kologiaa, kasvatustiedettä jne. lapsuudessa saatuihin koke- Oleellisen osan koulutuspäivien muksiin.

ohjelmasta muodostavat uusien Näistä syistä evankelisluteri- laulujen ja leikkien oppiminen, laisen kirkon piirissä pidetään uudet askarteluideat sekä mo- tärkeänä mm. tarkoituksenmu- net käytännölliset seikat. Kou- kaisen kasteopetuksen sisälttä- lutuspäivä toimiikin näin ollen vää uskonnonopetusta, jonka hyvin paljon "ideapankkina", toteutus tapahtuu lapsen edel- mistä ohjaaja saa käyttökeli- lytysten ja vastaanottokyvyn poista aineistoa oman kerhonsa mukaisesti. Porin seurakuntien ohjelmointiin. Selvää kuitenkin päiväkerho- varten laaditaan on, että valtaosa kerho-ohjel- joka syksy uskonto-ohjelma, jo- man toteutuksesta jää yksityi- joka noudatetaan kaikissa ker- selle ohjaajalle, hänen oman ak- hoissa. Sen läpivienti tapahtuu tiivisuutensa varaan. Koulutuk- valoisasti ja turvallisesti. Us- sen erääksi tärkeäksi tehtäväk- si jääkin tästä syystä virikkei- den antaminen omatoimisuu- että kaikkea ohjelmaa läpäisee teen ja itseopiskeluun. — Toi-

saalta on tänä syksynä alettu Päiväkerhojen yksi tärkeä järjestää kolmessa eri paikassa, tehtävä on myös antaa esikou- Turussa, Kauniaisissa ja Piek- lutyypistä valmennusta lapsil- sämäellä, kolme kuukautta kes- le. Vanhempien ja opettajien mukaan kerhon käynyt lapsi on täviä, lastenohjaajan pätevyyy- den antavia kursseja. Niissä on kypsempi ja sosiaalisempi kuin yhtenäinen opinto-ohjelma, jon- lapsi, jolla ei ole vastaavia ko- ka laajennettu piispainkokous kemuksia. — Päiväkerhotyön ja Kirkon Kasvatusasiain Kes- merkityksestä onkin tarkoitus kus ovat hyväksyneet. Monet jo tehdä tutkimus. Siinä kartoite- päiväkerhotyössä mukana olleet taan nimenomaan lasten van- ohjaajat ovatkin hakeutuneet hempien odotuksia ja asenteita tai aikovat pyrkiä ko. kursseil- päiväkerhotyötä kohtaan Porin le. seurakunnissa.

Seurakuntien lastenohjaajien ammattikunta on verraten nuo-

Kaarina Ranne

RAUMA-REPOLA OY
PORIN TEHTAAT

Laelman Väri
Ky E. Oksanen
Antinkatu 28
Pori. Puh. 11 555, 11 556

Päiväkerhojen lastenohjaajien johtokunta neuvottelemassa uusista askarteluideoista päiväkerhojen johtajan kanssa. Kuvassa vasemmalta Soile-Marja Forstén, Elvi Mattila, Marita Suonpää, Liisa Santavuori, Raili Kantola ja Kaarina Ranne.

NUORTEN JOULU 1971

Joulusta jutusteleminen mar-
raskuisella kurakelillä ei luista
ihan noin luonnostaan. Sen to-
tesivat nuoret, jotka koulukii-
reittensä keskeltä kerääntyivät
pohtimaan joulun merkitystä
nykyaikana sekä yleensä että
erityisesti omien kokemustensa
ja toiveittensa valossa. Vauhti-
in päästyä oli kuitenkin täysi
työ pitää vuoroista vaaria, sillä
puhetta piisasi. Joului ei ollut
lainkaan itsestään selvä asia,
mutta ei myöskään etäinen ta-
hu, johon ei saa kajota. Nuor-
ret eivät suostu tyytymään
pelkkään perinteeseen tai tut-
tuihin tapoihin, vaikka ne loih-
tisivatkin mieleen lapsuusajan
joulutunnelman. He uskaltavat
rehellisesti ja suoraan kysyä,
onko meillä joulua ollenkaan.
Onko Jeesuksen "synkkäreistä"
tehty meidän omat nyyttikes-
timme, joista seremoniamestari-
na hääriivä joulupukki on talut-
tanut Jeesuksen takaoven kaut-
ta ulos? Näitä asioita ajatteli-
vat ääneen Anssu, Raija, Riit-
ta, Ana, Sakke, Pera, Juha ja
Harri.

Pera: Joului on maallistunut.
Anssu: Pitäisi kai sanoa, ettei
nykyisellä joululla ja kristikunnan
joululla ole mitään yhteistä. Mus-
ta vähän vaikuttaa, että ne on
ihan eristyneet toisistaan.
Riitta: Monet lapsetkaan ei enää
tiedä, mitä varten joulua vietetään,
ainakaan pienet lapset.
Pera: Sen ne kyllä tietää, että
joulupukki tulee.
Harri: Kenen tämä joului nyt
on?
Riitta: Kauppiaitten.
Pera: Ja pikkulasten ja perheen
isät kärsii, kun ne maksaa viulut.
Harri: Oletteko te katkeria, kun
lapsuuden joului on takana.
Anssu: Eikö nyt sitten ole mah-
dollista löytää se uskonnollinen
joului, jos haluaa, kun ei tarvit-
se enää uskoa joulupukkiin.

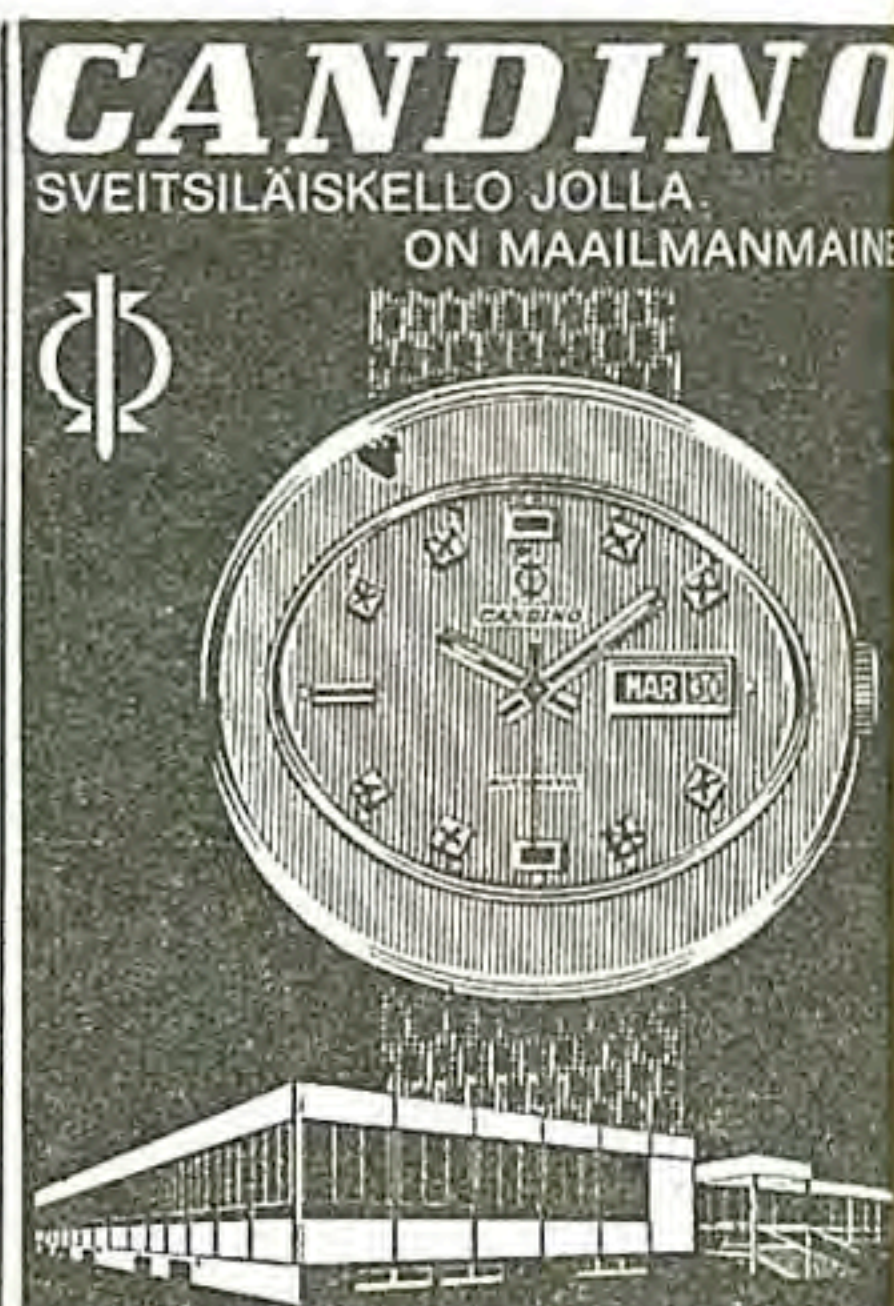
Kuningas vai kuokkavieras
Harri: Onko Jeesus kuningas vai
kuokkavieras?
Sakke: Vähän siltä vaikuttaa,
että mielellään pois työnnettäisiin.
Raija: Siitä kaupallisuudesta on
jähkattu ainakin kymmenen vuot-
ta, mutta musta tuntuu, että aika
monessa kodissa kuitenkin viete-
tään oikeatakin joulua.
Juha: En mä silti sanois, että
ne joululaajat välttämättä jotain
vääriä ja kielteistä pitäis olla.
Raija: Kaupallinen joului tulee
niin voimakkaasti esille, koska se
näkyi katukuvassa, mutta uskon-
nollinen joului ei näy.
Harri: Mä luulen, ja olen to-
siaan kuullutkin, että paluuta
"vanhan hyvän ajan jouluiin" nyt
nousevan romantiikan aikana on
esiintynyt. Miten te itse viettätte
joulunne?

Raija: Mulle on ainakin sivuasia,
mitä mä syön ja juon. Se, mitä mä
koen on tärkeää. Jokainen joului
on erilainen.
Ana: Mulle on parasta joulutun-
nelmaa, kun mä luen kirjaa ja vat-
sa on täynnä kinkkua ja saan olla
omassa rauhassani.
Harri: Siis kinkkua ja kirjalli-
suutta!
Sakke: Monet kokee joulun en-
nen muuta lomana.
Pera: Kyllä mä olen iloinen, et-
tä mulla on ollut niitä kaupallisia
joului. Niistä on kivoja muistoja.
Harri: Onko sulle joului nyt
enemmänkin tollanen lapsuuden
muisto?
Pera: Ehkä se on niin, ettei jou-
lua oikein enää tulekaan. Aina-
kaan samanlaista.
Ana: Sellasta lapsuuden joului
on enää turha odottaakaan.
Juha: Niitä on ehkä pari sellas-
ta välivuotta, jolloin yrittää ihan
kun väkisin päästä niihin lapsuu-
den jouluihin.
Riitta: Me yritetään jouluna hir-
veesti oinnistaa joulumieltä ites-
tämme sen sijaan, että joulun sa-
noman pitäisi olla aina ajankohta-
nen.
Juha: Meillä joulun merkitystä
korostetaan liiaksi. Musta pääsiäl-
nen on paljon tärkeempi juhla.

Vas. Sakke, Anssu, Ana, Juha, Riitta ja Raija

Joulumieltä muillekin
Harri: Voitaisko me ehkä tuot-
taa muille ihmisille jouluihoa muu-
tenkin kuin pukkivalvella?
Riitta: Ainakin vanhusten ja
muiden yksinäisten luona käym-
nen voisi olla ilon aihe jollekin.
Raija, sä olet kai käynytkin.
Raija: Me käytiin laulamassa ja
viettiin kulkia. Jälkeenpäin me
saatiin kuulla, että ne oli olleet
ihan liikuttuneita.
Harri: Mikä sitten on, ettei in-
nostus tällaiseen toimintaan ole
suurempi?
Sakke: Musta tuntuu, etteivät
vanhemmat mielellään jouluna
päästäis, vaan tahtoo, että joulua
vietettäisiin koko perhe yhdessä.
Ana: Musta tuntuu, että se voisi
olla pikemminkin sellanen oman-
tunnon rauhottamiskeino. Koko
vuoden kahmil itselleen rahaa. Sil-
ti voisi olla hyvä vaikka kerran
vuodessa käydä edes omat sukula-
set läpi ja jutella heidän kans-
saan, kun muuten niin harvoin eh-
tii.
Riitta: Aina on olemassa sekin
vaara, että esimerkiksi jossain sa-
raalassa käytäessä potilaat ajatte-
leekin, että mitä nuo terveet ihm-
set tänne tulee pöykkimään.
Anssu: Ne saattaa tosiaan aja-
tella, että nuo haluaa nyt näyttää
laulamalla, kuinka hauskaa niillä
oikein on.
Pera: Suurperheiden lapset on sitä pinnal-
ista joulua.
yksi joille joului voi olla kipee paik-
ka.
Riitta: Juuri lapset kokee var-
masti vaikeimpana elintasojuolun,
koska ne ei paljon muuta joulusta
ymmärrä kuin lahjat.
Harri: Ja varmaan myös niitten
lasten vanhemmat, jotka haluaisi-
vat antaa, mutta eivät voi. Tilan-
netta pahentaa vielä se, että ylei-
sesti opetetaan, että kiltit lapset
saavat lahjoja.
Raija: Onks joulupukki sitten
hyvä vai paha asia.
Harri: Ainakin se on hyvin epä-
kristillinen, koska se antaa vaan
killeille lapsille lahjoja.
Anssu: Kyllä musta joului on
ihan pielessä, jos se on rakentu-
nut vaan lahjojen saamiseen. Ny-
kyinen joulunvietto osottaa kyllä
melkosta mielikuvituksen puutet-
ta. Ei uskalleta lähteä uudelle lin-
jalle.
Ana: Mä en ole enää kahteen
vuoteen lähettänyt yhtään sellasta
pakollisiin kuvioihin kuuluvaa pos-
tikorttia enkä antanut lahjoja kun
kahdelle pienelle sisarelleni enkä
kai tule tekemäänkään sitä enää.
Harri: Mitä varten nuoret käy-
jouluna kirkossa?
Ana: Kai sieltä voi löytää jotain
siitä tunnelmasta, jota halutaan
kokea jouluna.
Raija: Kyllä mä uskon, että ih-
miset hakee jotain muutakin kun
Pera: Suurperheiden lapset on sitä pinnal-
ista joulua.

TERVETULO A

Kelloseppä

Ossi Heino

Itäpuisto 5

Puh. 15 904

Todellisuus
on
täynnä

väriä!

Vain väriavokuva säilyttää sen
— luonnollisena. Me olemme
erikoistuneet kuvaamaan tär-
keät tapahtumamme värisä.
Tulkaa värikuvaan meille.

VALOKUVAAMO
Poritar

Marijanna

TÄSSÄ NAUHURISSA ON
USKOMATTOMAN
PALJON HYVIÄ PUOLIA:

- paristo- ja verkkokäyttö
- suuri 13 cm kelakoko
- 2 nopeutta
- äänitysaumatiikka
- äänenvärisäätö
- myötäkuuntelukytin
- ulostuloteho 1 Watti
- hyvä äänentoisto
- mukana mikrofoni, ääni-
tetty nauha, tyhjäkela,
paristot, verkkojohto ja
äänipään puhdistimet

URHO TUOMINEN OY

MÄEN
KANGASKAUPASTA
LOPPUUNMYynti-
HINNOIN

— kankaita
arkipuvuiksi
juhlapuvuiksi
joululahjoiksi

Tervetuloa ostoksille

KANGASKAUPPA

Lauri Mäki

Porl, Yrjönkatu 2, puh. 12 077

KESÄMÖKKEJÄ JA
SAUNOJA

KAUSE
PORI

Partiolippukunta Nuotiopoijat herää

"Kerran partiolainen, aina yhteiseksi partiolippukunnaksi
partiolainen", ajattelee moni Nuotiopoika-lippukunta,
keski-ikäinen muistelllessaan johon sekä tytöt että pojat voisi-
oma partioaikaansa. Samalla lippukunnan johta-
hän ehkä ihmettelee, miksi ny-
kyajan lapset eivät kuulukaan
partioon. Eikö partio olekaan
kuolematon, kuten ennen ajatel-
tiin ja uskottiin.
Varmasti partio on edelleen
käytökelpoinen kasvatuskeino.
Varmasti partioaate elää edelleen
ja löytää uskollisia kannattajia
myös nykyajan tyttöistä ja pojista.
Nyt on uusittu hiukan partion
sääntöjä. Tämä tekee mahdolli-
seksi perustaa yhteisiä tyttö- ja
poikalippukuntia. Näin ehkä pys-
tyään voittamaan suurin kompas-
tuskynnyks, nimittäin se, että pe-
rustetaan liikaa lippukuntia, joi-
den elinmahdollisuudet ovat huo-
not. Ne elävät jatkuvissa taloudel-
lisissa vaikeuksissa, ja jäsenmää-
rä pysyy pienenä, koska monet lip-
pukunnat taistelevat samoista par-
tiolaisista. Heitä ei riitä jokaiseen
lippukuntaan.
Koska nykyään nuorisotyössä
on vallalla suuntaus yhteistyöhön,
on ajateltu omaksua seurakuntien

nitelmien mukaan kunkin seur-
kunnan partiolaiset muodostava
oman joukkueensa, joka toimii
suhteellisen itsenäisesti.
Halukkaille ilmoitan, että polka
partio kokoontuu Rautatiepuisto-
katu 4:ssä tiistaisin klo 17. Otan
me mukaan 10-12-vuotisia poikia
Ilmoittautumiset allekirjoittaneen
le puh. 24 880.
Partioterveisin ja nuotiolämpö-
toivoen

Pertti Laakkonen

Porin Tulitikkutehdas Oy

UUSIA TYÖNTEKIJÖITÄ

syntynyt, kasvanut ja käynyt kouluni Karhulan kauppalaissa. Nuorisonohjaajaksi valmistuin 1964 Järvenpään seurakuntaopistosta. Tämän jälkeen olin kolme vuotta Akaan seurakunnan tyttötyönohjaajana. Valmistuttuani diakoniksi Järvenpään seurakuntaopistosta olin vielä kaksi vuotta Akaan seurakunnan tyttötyönohjaajana.

Tänne Poriin tulin marraskuun ensimmäisenä päivänä. Tuntuipa melkein kuin vieraseen maahan olisi tullut. Niin muutto idästä länteen vaikuttaa. Ihmiset ovat kyllä ystävällisesti ottaneet vastaan, ja sa-

Olen Seija Komulainen, ja noisinpä, että on mielenkiintoisittellen Länsi-Porin seurakuntaa tutustua tähän "länsimäiseen tyttötyönohjaajana. Olen seen" elämäntyyliin.

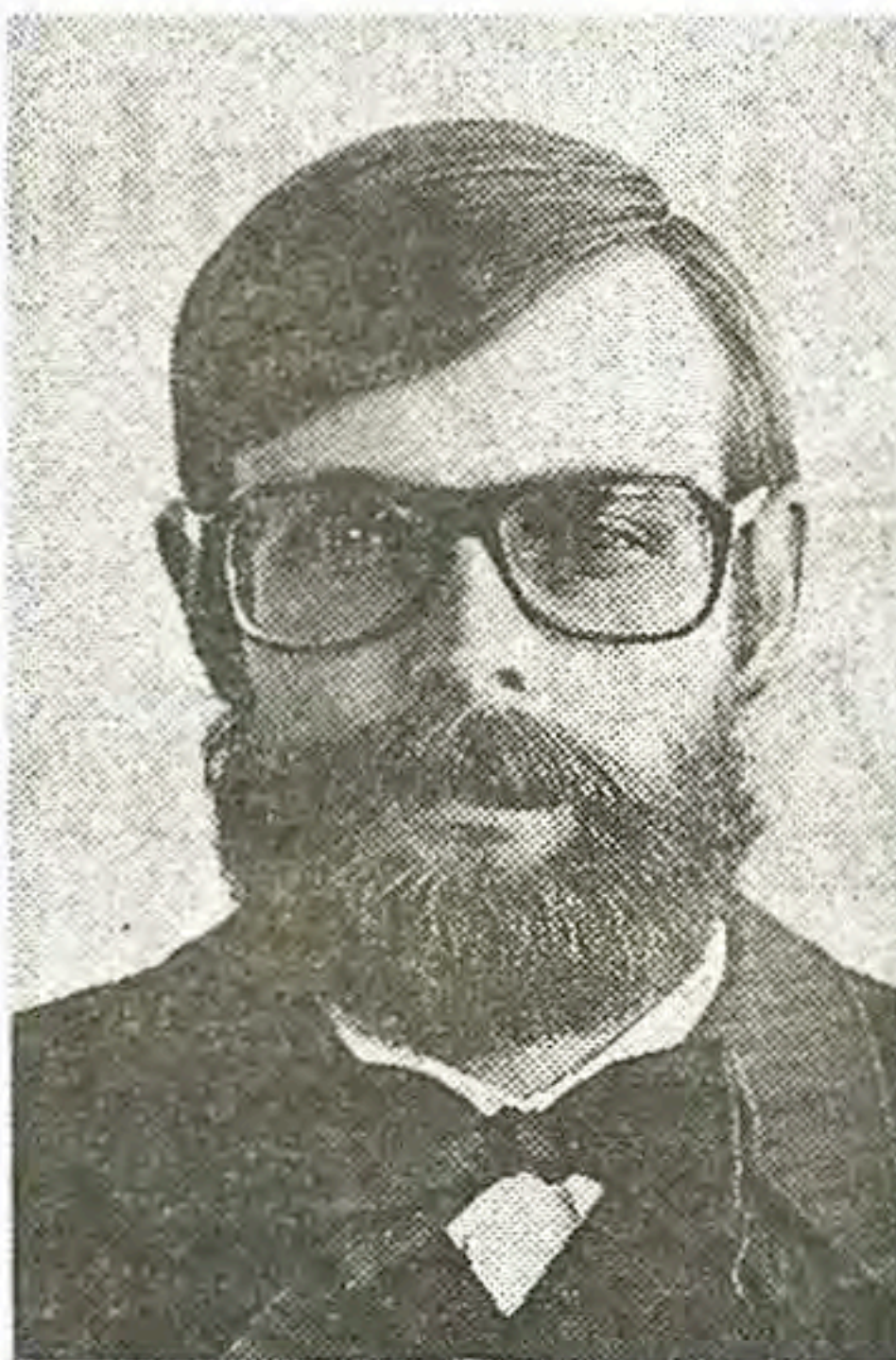
Matti Kaartinen

Kasvu ympäristöni on Pohjois-Savo a siellä tarkemmin Rautalampi. Syntynyt olen kuitenkin yli 27 vuotta sitten Leivonmäellä, joka on pieni pitäjän Jyväskylän kupeessa. Rautalammin olen käynyt kouluni. Siellä olen elänyt kaikki elämäni tärkeimmät vaiheet. Siksi uskallan pitää itseäni savolaisena, vaikka äitini onkin kotoisin Satakunnasta, Eurasta ja isäni Jaakkimasta Karjalasta. Olen varma, etten koskaan tule unohtamaan Rautalammin lukuja järviä, metsiä ja mäkisiä ihmisiä, jotka niin hyvin tunnen.

Kun nyt kuitenkin löydän itseni Porista, tuntuu se kuin pieneltä seikkailulta. Olen aikaisemmin vierailut Porissa pari kertaa ja silloinkin aivan lyhyen ajan. Ympäristö on täällä minulle outo ja uusi, mutta juuri siksi se samalla on uteliaisuuttani herättävä. Ehkä sopeutumistani vähän helpottavat lukuisat sukulaiseni Euran ympäristössä, joiden luona olen Länsi-Porin seurakuntalaisiin kyllä vierailut ja päässyt siten ja erikoisesti nuoriin. Osoitteeseen tutustumaan satakuntalaisen ihmisen luonteeseen.

Tässä on joitakin piirteitä itsestäni. Odotan, että piakkoin pääsisin aloittamaan täydellä teholla nuorisotyön. En usko mihinkään ihmetuloksiin, mutta iloinen olen siitä, että saan työskennellä Jumalan valtakunnan hyväksi. Toivon, että työssäni pääsisin avoimiin suhteisiin seurakuntalaisiin kyllä vierailut ja päässyt siten ja erikoisesti nuoriin. Osoitteeseen tutustumaan satakuntalaisen ihmisen luonteeseen.

Tapio Lampinen

Olen kolmannen polven uusi-koivistolainen. Porissa ollessani kävin talvisin Uudenkoiviston kansakoulua ja Porin lyseota. Kesäisin olin työssä Seikun sahan sähköverstaalla ja takaraamissa sekä lastaajana R-pakissa. Päästyäni ylioppilaaksi vuonna 1962 olen oleskellut pääasiassa Helsingissä. Opiskelin Helsingin yliopiston teologiassa tiedekunnassa ja vähän muuallakin. Opiskelun lisäksi osallistuin Satakuntalaisen osakunnan ja Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan toimintaan. Parina kesänä työskentelin tehtaassa Ruotsissa. — Teologian kandidaatiksi valmistuin tänä syksynä ja pappisvihkimyksenä oli 10. 11. 1971.

Tällä hetkellä olen Teljän seurakunnan vt. kappalainen, erityisalanani nuorisotyö. Osoitteeni on Pohjoiskauppatie 3 B 20 sekä puhelinnumeroni virastoon, jossa olen tavattavissa varmin maanantai- ja torstai-aiamupäivisin, 16 244 ja kotiin 14 029.

Tunnetusti edullinen ostopaikka

— paremman palvelun piste —

TÄHTI SEN VALINTA

TIKKUKYLÄ puh. 27 734, ASEMA-AUKIO puh. 17 343

Työkenttä vaihtui

Länsi-Porin seurakunnan pappiston apulainen Jyrki Savo siirtyi marraskuun 1. päivästä Turun lähellä sijaitsevan Vahdon seurakunnan kirkkoherraksi. Kuvamme on Länsi-Porin kirkkokeskuksesta vietetystä lähtijäistilaisuudesta.

Pastori Lasse Luotonen, joka 24. 3. 1971 tuli Teljän seurakunnan pappiston apulaiseksi, on saanut 1. 11. 1971 lukien siirron Tampereen hiippakuntaan tehtävänsä toimia ylioppilaspastorina Tampereella.

Palkkaa vai palvelua?

Yhä useammin seurakunnan työntekijälle esitetään kysymys: Miksi minulle ei makseta palkkaa? Eikö tekemäni työtä arvosteta? Pieni palkkio ei seurakunnan menoissa tunnu missään, muualla saan samassa ajassa palkkaa niin ja niin paljon. Turhaan minä alkaani uhraan seurakunnan palveluksessa. Jopa tehtävästä luopumisen ajatus nousee esiin.

Moien purkaus ei ole harvinaisen vuosikauden innokkaasti tyttö- tai poikatyössä kerhönjohtajana toimineen tai pyhäkoulunopettajan suusta kuultuna. Usein perusteena palkkion saamiseen esitetään, että palkkiota maksetaan muuallakin. Viime aikoina on huhuillu erityisesti joidenkin kerhönjohtajien saamista palkkioista. Muutama sana lienee tarpeen kauteen ja katkeruuden pitämiseksi loitolla ja mahdollisesti keskustelunkin virittämiseksi tästä kysymyksestä.

Ensinnäkin tällä hetkellä kerhönjohtajille ei makseta palkkiota. Porin seurakunnissa Pihlavan seurakunnan paria poikkeustapausta lukuun ottamatta. Käsitys siitä, että kerhönjohtajat saisivat palkkaa perustuu ilmeisesti tietämättömyy-

teen uudesta työpisteohjaajakäytännöstä. Työpisteohjaajanimitys taas on otettu käyttöön vasta kuluvan vuoden aikana. Kysymyksessä on henkilö, joka yhdessä tai useammassa työpisteessä on ottanut nuorisonohjaajan valvonnassa hoitaakseen vähintään kaksi tyttö- tai poikakerhoa tai nuortenpiiriä. Nuorisokeskuksen johtokunta päättää työpisteohjaajien palkkion maksamisesta, palkkioiden suuruudesta, ohjaajien pätevydestä, sekä alueen työpisteohjaajatarpeesta työalueesta vastaavaa nuorisonohjaajaa kuultuaan. Työpisteohjaaja on velvollinen osallistumaan hänelle järjestettävään jatkokoulutukseen, ja hänen on jätettävä kuukausittain ilmoitus taloustoimistoon varustettuna työalueensa nuorisonohjaajan varmennuksella. Ilmoituksesta on nähtävissä kerholaisten lukumäärä, toiminnan laatu yms. tarpeelliset tiedot. Palkkio maksetaan tästä ilmoituksesta vastaan.

Näiden työpisteohjaajien lisäksi nuorisotyössä toimii edelleen kerhönjohtajia, jotka eivät saa palkkiota kerhönjohtajista, vaan ovat vapaaehtoisina työssä mukana. Tähän yhden kerhon pitäminen on tulkitu seurakuntalaisen kansalaisvelvollisuudeksi. Kerhönjohtajien kouluttamiseksi nuorisokeskus yhdessä seurakuntien nuorisonohjaajien kanssa järjestää monipuolista kerhönjohtajakoulutusta. Vuosittain on kerhönjohtajiksi aikoville ABC-kurssi, peruskurssi ja jatkokurssi sekä useita erityiskursseja, kuten kerhohartauskurssi, askartelukurssi, liikuntakurssi, soppa-

ja sapuskakurssi jne. Viimeisille kerhönjohtajien peruskursseille osallistui kuutisenkymmentä nuorta, joten työpisteohjaajien palkkaamisella ei missään tapauksessa ole tarkoitus kaventaa vapaaehtoisella pohjalla tapahtuvaa kerhönjohtajatoimintaa.

Mainittakoon vielä, että työpisteohjaajat 2,5–5 mk:n tuntipalkkiota vastaan pyörittävät syyskauden aikana viikoittain noin 50–55 kerhoa, joissa on keskimäärin 20 tyttöä ja poikaa. Tämä merkitsee sitä, että yli tuhannelle työlle ja pojalle on voitu tarjota mahdollisuus osallistua seurakunnan kerhotoimintaan. Tarkeus on tällä näkemällä jatkaa kummallakin linjalla: sekä työpisteohjaajia käyttämällä että vapaaehtoisia kerhönjohtajia kouluttamalla. Päämäärä on yksi ja sama: seurakunnan jäsenen palvelus ja evankeliumin ilosanoman vieminen lasten ja nuorten keskuuteen.

Harri Heino

Rakennustoimisto A. Puolimatka Oy

PORI

Neule on mukavuutta, vapautta ja tarkoituksenmukaisuutta — itsellenne tai lahjaksi. Nahkavöitä ja kotiavainpusseja pienemmille — sekä muita mukavia pikkutarvikkeita.

ELLARALLA, NEULEPUKUPUOTI,

Yrjönk. 2, puh. 16 343

P. O. PIISI

KOMMANDIITTIYHTIÖ

PORI

Putkirakenjat Oy

PORIN SEURAKUNNAT

Adventti- ja joulukalenteri

KESKI-PORI

LÄNSI-PORI

PORIN TELJÄ

- 5.12. 10 Kirkko, perhekirkko, Tarna, saarna Karén, lapsikuoro
10 Ruosniemi, jumalanp. Saarinen
18 Kirkko, kynttiläkirkko, Tarna
- 6.12. 10 Kirkko, jumalanp. Karén, saarna Tarna, kirkkokuoro
12-18 Mikonk. 8 A, lähetysmyyjäiset, alkuhartaus Saarinen
18 Mikonk. 8 A, Karmel-ilta, past. Seppo Seppälä, Karén, filmi
- 7.12. 16 Mikonk. 8 A, merimieslähetysmyyjäiset
19 Mikonk. 8 A, Karmel-ilta, Seppälä, Karén, kuvaesitys
19 Toejoen rukoushuone, Toejoen seurakuntapiirin joulujuhla
- 9.12. 10-15 Mikonk. 8 A, katulähetysten myyjäiset
19 Kirkko, iltakirkko, Kenttä
- 12.12. 10 Kirkko, jumalanp. Saarinen, saarna rov. Toivo Rapeli
13 Mikonk. 8 A, evankeliumijuhla
10 Ruosniemi, jumalanp. Tarna, saarna Kenttä
13 Ruosniemi, pyhäkoulun joulujuhla, Tarna, Kalajoki ym.
- 15.12. 16 Toejoen rukoushuone, diakoniakerhon myyjäiset
16.12. 19 Kirkko, iltakirkko, Karén
- 19.12. 10 Kirkko, jumalanp. HPE, Tarna, saarna Kenttä
18 Kirkko, iltakirkko, Kenttä
10 Ruosniemi, jumalanp. Karén
- 24.12. 16 Kirkko, jouluaaton hartaus, Karén, kirkkokuoro, Maasalo:
Jouluvesper
17 Kirkko, svensk julandakt, Karén, sångbröder
- 25.12. 8 Kirkko, jouluaamun jumalanp. Karén, saarna Saarinen,
kirkkokuoro joht. A. Virtanen
8 Ruosniemi, jouluaamun jumalanp. Tarna, seurakuntakuoro
joht. U. Kovanen
8 Lyttilä, joulujumalanp. Kenttä
- 26.12. 10 Kirkko, II joulup:n jumalanp. Saarinen, saarna Tarna
18 Kirkko, Gideon-juhla, Karén
10 Ruosniemi, jumalanp. Kenttä
- 30.12. 19 Kirkko, iltakirkko, Karén
- 31.12. 23 Kirkko, uudenvuodenaattojuhla, puhe Kenttä, lit. Saarinen,
nuorten kuoro, urut H. Takala
1. 1. 10 Kirkko, jumalanp. Tarna, saarna Saarinen
2. 1. 10 Kirkko, jumalanp. ja HPE, Tarna, saarna Kenttä
10 Ruosniemi, jumalanp. Karén
18 Kirkko, Rauhanystävien kirkkoilta, Toivo Leppänen ym.
6. 1. 10 Kirkko, jumalanp. Saarinen, saarna Karén
18 Mikonk. 8 A, lähetysjuhla, Kenttä, yksinlaulua Virtanen,
filmi
- Hopeakerhojen joulujuhlat:
14.12. 18 Mikonk. 8 A, keskikaupungin hopeakerhot, Kenttä, Virtanen, Hänninen
14.12. 18 Ruosniemi, Ruosniemen, Hyvelän, Isojoenrannan hopeakerhot, Saarinen, Kalijärvi, Isokangas
9.12. 17 Ruosniemi, tyttöjen joulujuhla
10.12. 16 Ruosniemi, poikien joulujuhla
18.12. 19.30 Mikonk. 8 A, nuorten ja heidän vanhempiensa joulujuhla

REPOSAARI

1. adv. 28.11. klo 10 jumalanpalvelus, klo 20 adventin ehtoohartaus kirkossa.
2. adv. 5.12. klo 10 jumalanpalvelus.
Itsenäisyyspäivänä 6.12. klo 10 jumalanpalvelus, klo 13 tyttöjen järjestämä seurakuntajuhla seurakuntakodissa.
9.12. klo 18 merimieslähetysmyyjäiset Junnilassa.
3. adv. 12.12. klo 10 jumalanpalvelus, klo 18 pyhäkoulujen ja tyttökerhojen joulujuhla Junnilassa.
4. adv. 19.12. klo 10 jumalanpalvelus, klo 15 vanhusten joulujuhla Junnilassa, klo 18 kerhojen joulujuhla Pallaksessa.
Jouluaaton 24.12. klo 16 ehtoohartaus kirkossa.
Joulupäivänä 25.12. klo 8 joulukirkko.
2. joulupäivänä 26.12. klo 10 jumalanpalvelus.
Uudenvuodenaaton 31.12. klo 23 ehtoohartaus kirkossa.
Uudenvuodenpäivänä 1.1. klo 10 jumalanpalvelus.
Uudenvuoden jälk. sunn. 2.1. klo 10 jumalanpalvelus.
Loppiaisena 6.1. klo 10 jumalanpalvelus, klo 19 Gotlannin ilta seurakuntakodissa.

KIRKKO: 1. adv. 28.11. klo 10 jumalanp., kirkkokuoro. Klo 19 iltakirkko. 2. adv. 5.12. rippikouluopikien konfirmaatio jumalanpalveluksen yhteydessä (Kaijalan ryhmä). Itsenäisyyspäivänä 6.12. klo 10 jumalanpalvelus. 3. adv. 12.12. klo 10 jumalanp. 4. adv. 19.12. klo 10 jumalanp.
Aattohartaus pe 24.12. klo 16, kuoron jouluvesper. Joulupäivänä jumalanp. klo 8, kirkkokuoro. Tapaninp. jumalanp. klo 10. Pe 31.12. klo 19 uudenvuoden aattohartaus. Uudenvuodenp. jumalanp. klo 10. Loppiaispäivän jumalanp. klo 10.
KIRKOLLA: itsenäisyysp. 6.12. klo 11.30 lähetysmyyjäiset. 3. adv. 12.12. klo 13 pyhäkoululaisten joulujuhla. 4. adv. 19.12. seurakuntapiirien yhteinen joulujuhla klo 11.30.
PREIVIINKIN SRK.TALO: 2. adv. 5.12. klo 13 jumalanp. ja sen jälkeen diakoniapiirin myyjäiset. Joulupäivänä 25.12. jumalanp. klo 10.
LATTOMEREN KIRKKO: itsenäisyyspäivänä 6.12. klo 13 jumalanp. 3. adv. 12.12. klo 19 kirkkokuoron adventtivesper. Joulupäivänä 25.12. klo 8 jumalanp.

PIHLAVA

1. adventtisunnuntai 28.11. klo 10 jumalanpalvelus ja H.P.Eht. kirkossa, kirkkokuoro, klo 18 kirkkokuoron järjestämät adventtilaulajaiset kirkossa.
2. adventtisunnuntai 5.12. klo 10 jumalanpalvelus kirkossa.
Itsenäisyyspäivä 6.12. klo 11 jumalanpalvelus kirkossa, Meri-Porin soittokunta avustaa, klo 12 Pihlavan seurakuntapiirin järjestämät myyjäiset lähetys- ja diakoniatyön hyväksi Pihlavan seurakuntatalossa.
3. adventtisunnuntai 12.12. klo 10 jumalanpalvelus kirkossa, klo 12.30 vanhusten joulujuhla Enäjärven koulussa, klo 15 vanhusten joulujuhla Mäntyluodon merimieslähetysasemalla.
4. adventtisunnuntai 19.12. klo 10 rippikouluopikien konfirmaatio, jumalanpalvelus ja poikien H.P.Eht. kirkossa, klo 13 vanhusten joulujuhla Kyläsaaren seurakuntatalossa.
Jouluaaton 24.12. klo 16 jouluaaton hartaus kirkossa.
kokuoro, klo 9 jouluaamun jumalanpalvelus Kyläsaaren seurakuntatalossa, kirkkokuoro.
Tapaninpäivänä 26.10. klo 10 jumalanpalvelus ja H.P.Eht. kirkossa.
Uudenvuodenaaton 31.12. klo 22 Uudenvuodenaaton iltakirkko.
Uudenvuodenpäivänä 1.1.1972 klo 10 jumalanpalvelus kirkossa.
Kyläsaaren seurakuntatalossa 6.12. klo 14 vanhusten askartelupiirin ja seurakuntapiirin myyjäiset lähetys- ja diakoniatyön hyväksi. Leivonnaisia, askartelutöitä, mattoja ym.

Kristillisten lehtien asiamiehiä Pihlavan seurakunnassa:

KOTIMAA	Kalevi Forsell, Mätyluoto
KOTIMAA	Jaakko Torikka, Kaanaa
KOTIMAA	Niilo Siitonen, Enäjärvi
KOTIMAA	Riitta Valli-Jaakola, Kyläsaari
KOTIMAA	Niilo Suhonen, Pihlava
SANA	Matti Huovinen, Kaanaa
LÄHETYSSANOMAT	Kirsti Korpela, Pihlava
TOTTO	Kirsti Korpela, Pihlava
MERIMIEHEN YSTÄVÄ	rouva Simula, Mäntyluoto
MERIMIEHEN YSTÄVÄ	Carl Johan Böhlström, Mäntyluoto

Nuorten "Jeesus-liike"

Amerikan nuorten keskuudessa Tästä lähti liikkeelle Länsi-Berlinissä syntynyt "Jeesus-liike". Jopa viisikymmentä nuorta saattaa nyt saarroissaan. Liikkeen edustajia vastaan sunnuntaina antaa kastaraili äskettäin Ruotsissa, jossa tiedotusvälineet omistivat asialle suurta huomiota. Useat heistä ovat käyttäneet huumausaineiden käyttöä. Länsi-Berlinissä vastaava nuorten liikehdintä syntyi tammikuussa tänä vuonna, kun eräs nuori tyttö kirkossa astui alttarin ääreen, tunnusti olevansa narkomaani ja pyysi apua. Hän lupasi omistaa elämänsä Jeesukselle, jos si yhteistä. He kysyvät kaikki elämänsä vapautuisi huumausaineiden käytöstä. Tämän ratkaisu auttoi tytön irti huumausaineiden käytöstä. Illoisekäyttäneet erilaisia piristysaineita ja kiitollisena tästä hän toi ta. Mutta nyt he ovat tulleet uskaksi muuta nuorta huumausaineiden käyttöä samaan kirkkoon. Myös nämä saivat avun.

Tästä lähti liikkeelle Länsi-Berlinissä syntynyt "Jeesus-liike". Jopa viisikymmentä nuorta saattaa nyt saarroissaan. Liikkeen edustajia vastaan sunnuntaina antaa kastaraili äskettäin Ruotsissa, jossa tiedotusvälineet omistivat asialle suurta huomiota. Useat heistä ovat käyttäneet huumausaineiden käyttöä. Länsi-Berlinissä vastaava nuorten liikehdintä syntyi tammikuussa tänä vuonna, kun eräs nuori tyttö kirkossa astui alttarin ääreen, tunnusti olevansa narkomaani ja pyysi apua. Hän lupasi omistaa elämänsä Jeesukselle, jos si yhteistä. He kysyvät kaikki elämänsä vapautuisi huumausaineiden käytöstä. Tämän ratkaisu auttoi tytön irti huumausaineiden käytöstä. Illoisekäyttäneet erilaisia piristysaineita ja kiitollisena tästä hän toi ta. Mutta nyt he ovat tulleet uskaksi muuta nuorta huumausaineiden käyttöä samaan kirkkoon. Myös nämä saivat avun.

"Jeesus-kansan" tunnusmerkki-

Teljän adventtijumalanpalveluksessa Väinölän kirkossa sai koko seurakunta yhtyä laulamaan Hosiannaa. Se laulettiin juhlaavirren palkalla. Näin toteutui tämä monien toivomus saada olla mukana laulamassa useille varhaisesta lapsuudesta saakka tuttua adventtihymniä. Väinölän kirkkokuoro esitti jumalanpalveluksessa oman ohjelmansa ja saarnan piti Khra Kanerva.

Teljän kirkkokuoron adventtilaulajaiset pidettiin jälleen Yhteislyseon juhlasalissa ensimmäisenä adventtisunnuntaina klo 18. Maasalon adventtivesperin liturgina vieraili pastori Erkki Nurmi Raumalta. Puhujina olivat Nurmi ja Kanerva. Kirkkokuoron lisäksi oli laulajaisissa mukana myöskin nuorten lauluryhmä. Adventtijuhlan tuotto tuli Teljän seurakunnan nimikkolähetysten työn tukemiseksi. Kentällä Tansaniassa on tällä kertaa vain Sirkka Kanerva, mutta kotimaan-lomalla oleva Selja Hyvärin n pääsee hankin piakkoin palaamaan Afrikkaan. Teljän nimikkolähetysten kannatuspiirien yhteistä iltaa vietetään neljäntenä adventtisunnuntaina klo 15 Annankadun huoneistossa.

Adventtipyhien jumalanpalvelukset ovat tavannukaisesti Väinölässä sunnuntaisin klo 10. Kirkkoautot on varattu neljälle adventtipyhälle, joulupäivälle ja tapaninpäivälle. Niistä saa tarkemmat tiedot kirkollisista ilmoituksista. — Adventtiaikaan liittyy myös itsenäisyyspäivä, jolloin on jumalanpalvelus tavalliseen aikaan ja myös kirkkoauto liikkeellä. Itsenäisyyspäivän perinteelliset diakoniamyyjäiset ovat Väinölässä alkaen klo 15. Pyhäkoulunopettajien adventtijuhla on kolmantena adventtisunnuntaina klo 18 Annankadun huoneistossa. Vanhusten joulujuhlaa vietetään monien vuosien tapaan Väinölässä neljäntenä adventtisunnuntaina klo 15. Mainittakoon vielä, että Afrikan ja Aasian lasten hyväksi kolva lipaskeräys toimitetaan yllä koko seurakunnan adventista loppiaiseen.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin seurakuntien tiedotustoimikunta
Jaetaan postitse Porin seurakuntien talouksiin.

Päätoimittaja: Paavo Yrjölä.
Toimitussihteeri: Eino Salmenperä ja Martti Ulmanen
Toimituskunta: Pirkko Koski, Kirsti Koskinen, Harri Heino
Toimitus ja konttori: Pori, Hallituskatu 9, puh. 12 784
(Porin seurakuntien taloustoimisto).

Ilmoitushinnat: 50 p palstamillimetritä, vain sisäsiivulla

nä on kohotettu etusormi. Se viittaa Jeesuksen sanaan: "Minä olen tie, totuus ja elämä", ja muistuttaa, että on vain tämä yksi tie. Nuoret kutsuvat myös kokouspaikkaansa, berliiniläistä teehuonetta "Ainoaksi tieksi". Sama nimi on sillä underground-lehdellä, jota he toimittavat. Nuorten ikä vaihtelee 14:stä 25 vuoteen.